საქართველოს რესპუბლიკა

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდური სიტყვაა, ტყუილებით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

ხუთშაბათი, 2 ივნისი, 2011 წელი.

№101 (6712)

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

„ცუდად ხომ მაინც არ ჩაივლის ეს განწირულის სულის კვეთება“... 7

დაუსრულებელი ოცწლიანი ომი

SOS!

20 წლის შემდეგ საქართველო შუაგულ ოკეანეში უკომპასოდ დარჩენილ გემს ჰგავს, უმეცარი, ბრიყვი, გამოუცდელი კაპიტნით და თავქარიანი, თინეიჯერი მეზღვაურებით. 6

იან კარვერი თბილისში სასტიკი დარბევის მოწმე გახდა 3

ნინო ბურჯანაძე გირაოს გადახდას 5 არ აპირებს

დავით ბაქრაძის დუმილი და „ერთიანი ნაციონალური“ 3 ტაში

მომიტინგეთა დარბევამ 2 სამოქალაქო საზოგადოება გამოაფხიზლა

სარიშვილი 2 „მდუმარე ინტელიგენციას“ სოლიდარობისკენ მოუწოდებს

აფხაზეთის 8 დამოუკიდებლობა ვანუატუმ აღიარა

იგნორირებული „რვიანი“ 5

7 გაგვაღამურეს და ეგ არის...

გრიგორი პერელმანი: 11

რად მინდა მილიონი დოლარი? მე სამყაროს მართვა შემიძლია!

კაცი, რომელსაც სიცარიელეების გამოთვლა შეუძლია

შეფასება

26 მაისი ყველასთვის წამგებიანი იყო, ამ დღეს ყველა დამარცხდა

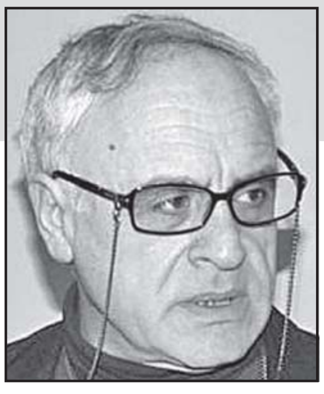

26 მაისს განვითარებულ მოვლენებსა და პოლიტიკურ შედეგებზე „ინტერპრესნიუსი“ პოლიტოლოგ რამაზ საყვარელიძეს ესაუბრა.

— პროკურატურამ ბადრი ბიწაძეს წინასწარ შექმნილი ჯგუფის მიერ პოლიციელებზე თავდასხმის ორგანიზებაში დასდო ბრალი და მას გირაოს გადახდა შესთავაზა. ნინო ბურჯანაძემ უკვე განაცხადა, რომ გირაოს არ გადაიხდის. რჩება შთაბეჭდილება, რომ ხელისუფლებას ბიწაძის დაკავება არ სურს ან ვერც მოსკოვთან კავშირსა და სახელმწიფო გადატრიალების მზადებას ვერ უმტკიცებს. თქვენი შეფასება როგორია?

— საერთოდ, ბოლო პერიოდის მოვლენების შეფასება ჭირს, ვინაიდან ამ პროცესებში პოლიტიკური ლოგიკის დანახვა სულ უფრო რთულია. მომხდარში ბევრი რამ ყველა მიმართულებით რომ ალოგიკურია, ფაქტია. ამ თვალსაზრისით, ბიწაძესთან დაკავშირებული ისტორიაც ალოგიკურია. ძნელია ერთიანი ლოგიკა გამოიყვანო ყველაფერში, რაც ხდება. ბევრი საუბრობს იმაზე, თუ დანაშაულებრივი ჯგუფი იყო შექმნილი, საერთოდ რატომ ადრე არ მოხდა მათი დაკავება და გამოვლენა. თუ დამნაშავე ჯგუფი იყო, გაუგებარია, მას მარტო პოლიციასთან შეტაკება სურდა თუ ქვეყანას ღალატობდა? თუ მოღალატეთა ჯგუფი არსებობდა, ამ ჯგუფმა რატომ არ გამოავლინა თავისი პოტენციალი თბილისში მოვლენათა განვითარების კულმინაციის დროს, ანუ 26 მაისს. თუ ამ ჯგუფთან კავშირში იყო მეორე შეიარაღებული ჯგუფი, რომელიც სამართალდამცავებმა ყინწვისში დააკავეს, მაშინ რატომ არ იყვნენ ისინი თბილისში და ეს დაჯგუფებები გეოგრაფიულად სხვა ადგილას რატომ აღმოჩნდნენ.

რაც შეეხება ბიწაძეს. თუ არანაირი პრობლემა არ არის მისი დაკავების, რატომ აქამდე არ არის დაკავებული. გაუგებარია, რატომ უდგენს მას გირაოს გადახდის საკითხს პროკურატურა, თუ ის დაკავებული არ არის. თუ იგი უკვე გასულია ქვეყნიდან, მაშინ მის წინაშე გირაოს საკითხის დაყენებაც გაუგებარია. ვიმეორებ, უკანასკნელ პერიოდში განვითარებულ მოვლენებში ერთიანი ლოგიკა არ იკითხება.

— სახელმწიფო გადატრიალების მცდელობაში ბრალდებულია ყინწვისში დაკავებული 24 მოქალაქე, რომეთაც შსს-ს მტკიცებით, თემურ ხაჩიშვილი ხელმძღვანელობდა. თუ ყინწვისში დაკავებულ 24-კაციან ჯგუფს სახელმწიფო გადატრიალებაში ედება ბრალი და ეს ჯგუფი „სახალხო კრებასთან“ კოორდინაციაში იყო, მათ მიმართ წაყენებული ბრალდება სხვადასხვა რატომ არის?

— ოპოზიცია რომ რუსეთის საქმეს აკეთეს, ეს ბრალდებები ჩვენ მაშინ გავიგეთ, როცა ბურჯანაძე რუსეთის მიმართულებით გააქტიურდა. აქციის დარბევის არგუმენტი იყო, რომ ოპოზიცია უცხო ქვეყნის სცენარით მოქმედებდა. ამ მოტივით დარბევის გამართლების შემდეგ მის ერთ-ერთ ორგანიზატორს მხოლოდ პოლიციის წინააღმდეგ ჯგუფის შექმნისა და დაპირისპირების ბრალდებას უყენებენ. ამის ფონზე სრულიად ცალკე თემად ჩანს ყინწვისის ჯგუფის ამბავი. თუმცა, იქაც გაიელვა, რომ აქციაში მონაწილე ერთ-ერთი ადვოკატ ხაჭაპურიძეს ყინწვისის ჯგუფის ხელმძღვანელთან გოგუაძესთან ჰქონდა სატელეფონო საუბარი. ესეც გაუგებარ კავშირს ჰგავდა. თუკი ამ ორ პროცესს შორის კავშირი იყო, მაშინ ეს ორი პროცესი კულმინაციის დროს ერთად რატომ არ შეირწყა და ე.წ. მოსკოვის ჯგუფი რატომ აღმოჩნდა თბილისიდან მოშორებით გასული. თუ ამ ლოგიკას გავყვებით, გამოდის, რომ მოსკოვის ჯგუფი მიტინგით დაინტერესებული არ იყო.

იხ. 4 გვ.

გუშინ

სარიშვილი „მდუმარე ინტელიგენციას“ სოლიდარობისკენ მოუწოდებს

1 ივნისს პოლიტიკური მოძრაობა „იმედის“ თავმჯდომარემ ირინა სარიშვილმა მედიაკავშირ „ობიექტივის“ სტუდიაში ბრიფინგი გამართა თემაზე: „დემოკრატიული მოძრაობის“ ოფისში „სახალხო კრების“ მიერ გაკეთებული ბოლო განცხადება“.

მოძრაობის ლიდერმა მიმართა საზოგადოებას, ინტელიგენციის მდუმარე ნაწილს, ამოიღონ ხმა, დაიცვან ღირსება და სოლიდარობა გამოუცხადონ „სახალხო კრებას“.

„აზრთა სხვადასხვაობის მიუხედავად, თავს ვალდებულად ვგრძნობ, თანადგომა გამოვუცხადო „სახალხო კრებას“. ეს ადამიანები არ უნდა დავტოვოთ მარტო. ამისთვის კი მეტად მნიშვნელოვანია ინტელიგენციის მხარდაჭერა.

იმათ, ვისაც ხელისუფლების შოლტი „ხარისხიან“ ზურგზე არ მოხვედრია, მოვუწოდებ განსაცდელში არ დატოვონ „სახალხო კრება“... — აცხადებს ირინა სარიშვილი.

მისი განცხადებით, მომიტინგეებს მორალური მოთხოვნა ჰქონდათ — „არ მიელო აღლუმი პრეზიდენტს“. ხელისუფლებას კი შესაძლოა არ დაერბია ისინი, თუ ადგილზე მრავლად იქნებოდნენ ოპოზიციური ძალები. საერთაშორისო საზოგადოებაც, ელჩებიც ერთმნიშვნელოვან განცხადებას ვერ გააკეთებდნენ, რამაც მწვანე შუქი აუნთო პრეზიდენტის გადაწყვეტილებას.

ირინა სარიშვილი აპროტესტებს „რვიანის“ განზე გადგომას. „ხელისუფლება ღიად ცდილობდა ძალაუფლების შენარჩუნებას, რვიანი თუ 18-იანი კი — შეფარვით, სხვის მიერ დანთხეული სისხლით მის მოპოვებას, მთავრობა მხოლოდ ერთადერთ შემთხვევაში წავა გარიგებაზე, თუ საკვანძო პოსტებს შეინარჩუნებს“.

პარტიის ლიდერის მტკიცებით ხელისუფლებაზე ზეწოლა სპეცრაზმელთა სათანადო დასჯის მოთხოვნით უნდა გაგრძელდეს. ასევე, უერთდებიან ეკა ბესელიას წინადადებას — „სოლიდარობა პოლიტიკურ პატიმრებს!“

გულნაზ გახარია

პროტესტი

მდუმარე აქცია რუსთაველზე

მომიტინგეთა დარბევამ სამოქალაქო საზოგადოება გამოაფხიზლა

26 მაისის მოვლენების შემდეგ სამოქალაქო საზოგადოება განსაკუთრებით გააქტიურდა. წუხელ თერთმეტის ნახევრიდან არასამთავრობო ორგანიზაციებმა პარლამენტის წინ შეკრება დაიწყეს და ხელისუფლების ქმედებები მდუმარე აქციით გააპროტესტეს. აქ წარმოადგინეს 26 მაისის ძალადობის ამსახველი ფოტოსურათები. ღამე აქციის ჩატარებას სიმბოლური დატვირთვა ჰქონდა, რადგან სწორედ ღამის პირველის თხუთმეტ წუთზე გადავიდნენ სპეცრაზმელები შეტევაზე და მომიტინგეთა უმოწყალოდ დარბევა დაიწყეს.

მდუმარე აქციაში მონაწილეობდნენ არასამთავრობო ორგანიზაციებიდან: ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია, ადამიანის უფლებათა დაცვის ცენტრი, კონსტიტუციის 42-ე მუხლი, საზოგადოებრივი დამცველი, სამოქალაქო მოძრაობა — მრავალეროვანი საქართველო, კავშირი 21-ე საუკუნე, კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრი, კავკასიის ქალთა ქსელი, ყოფილი პოლიტპატიმრები — ადამიანის უფლებებისთვის, ძალადობისგან დაცვის ეროვნული ქსელი, სამართლიანი არჩევნებისა და დემოკრატიის საერთაშორისო საზოგადოება, საერთაშორისო გამჭვირვალობა — საქართველო და სხვები.

პარლამენტის წინ შეკრებილებს თითქმის ყველა პოლიტიკური პარტიის ახალგაზრდული ორგანიზაციები შეუერთდნენ.

გუშინვე განცხადება გაავრცელა ადამიანის უფლებათა დაცვის ცენტრმა და შინაგან საქმეთა მინისტრის გადადგომა და დამნაშავეთა დასჯა მოითხოვა. **„ადამიანის უფლებათა ცენტრი შეშფოთებულია საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სადამსჯელო და რეპრესიული მოქმედებებით. ბოლო დღეებში არნახული მასშტაბები მიიღო განსხვავებული პოლიტიკური პოზიციის მქონე ადამიანთა დაშინებამ, დევნამ, დაპატიმრებებმა და ფიზიკურმა ანგარიშსწორებამ“,** — აცხადებენ უფლებადამცველები.

ცენტრში ამბობენ, რომ სპეცრაზმელების შეთანხმებული მოქმედებები სწორედ იმაზე მიანიშნებს, რომ მომიტინგეთა სასტიკ ანგარიშსწორებაზე ინსტრუქცია შსს-ს ხელმძღვანელის მიერ იყო გაცემული. დარბევამდე ცოტა ხნით ადრე მობილიზებული იყვნენ სახანძრო მანქანები, „ჰაილუქსის პიკაპები“ და რამდენიმე პოლიციელის „კობრა“. ასეთი საყოველთაო მობილიზაცია კი მხოლოდ შსს ინსტრუქტაჟითა და ბრძანებით იყო განხორციელებული. ასევე გაურკვეველია, რა ფუნქცია ჰქონდა ამ დროს თბილისის მერს გიგი უგულავას, რადგან შსს-მ დარბევისას სწორედ მუნიციპალური ავტობუსები გამოიყენა.

რაც დრო გადის, მით უფრო მეტად ხდება პოლიტიკური გადაფასებები იმისა, რაც ხელისუფლებამ 26 მაისს ჩაიდინა მშვიდობიანი აქციის მონაწილეთა წინააღმდეგ. დასკვნები კი უკიდურესად ნეგატიურია.

უნდა ითქვას, რომ გაერომ ამ ფაქტს პოლიციელთა მხრიდან ძალის გადამეტების კვალიფიკაცია მისცა. გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის განცხადებაში ნათქვამია, რომ ასეთი ძალადობით შეშფოთებულია. ეს უკანასკნელი სიტყვა ხშირად ირონიას იწვევს ხოლმე, თუმცა ყველაფრის მიუხედავად, ფაქტია, რომ მოვლენა ურეზონანსოდ არ დარჩა, რაც საერთაშორისო არენაზე ასახვას აუცილებლად ჰპოვებს. სამწუხაროდ, ქვეყნის იმიჯს ეს არაფერს შესძენს, დაკლებით კი აშკარად დააკლებს...

ნია ფიფია

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

თვითმხილველის ნაამბობი

იან კარვერი თბილისში სასტიკი დარბევის მოწმე გახდა

Open Democrary-მა გამოაქვეყნა იან კარვერის სტატია, რომელიც მოგვითხრობს თბილისში 26 მაისის მანიფესტანტების „არაადამიანურ“ დარბევაზე.

„26 მაისს შუაღამით, ასობით მომიტინგესთან ერთად კოკისპირულ წვიმაში ვიდექი, როდესაც მეგობარმა ტექსტური შეტყობინება გამომიგზავნა: „მათ ალყაში მოგაქციეს. გაიქეცი!“ ანტისამთავრობო აქცია, რომელსაც პარლამენტის ყოფილი სპიკერი ნინო ბურჯანაძე ხელმძღვანელობდა, ოფიციალურად არასანქცირებული და უკანონო გახდა, მაგრამ მანიფესტანტებმა დაშლაზე უარი სთქვეს და ფეხს არ იცვლიდნენ პარლამენტის შენობის მიმდებარე ტერიტორიიდან. ისინი გულუბრყვილოდ ემზადებოდნენ გადამწყვეტი ბრძოლისათვის ასობით კარგად გაწვრთნილ და ეკიპირებულ სპეცრაზმთან და პოლიციასთან.“

იან კარვერის თქმით, დროის ამოწურვასთან ერთად (ალლუმის რეპეტიცია ჯერ კიდევ იყო დაგეგმილი ზუსტად ამ ადგილზე) კბილებამდე შეიარაღებულ პოლიციას დრო უქმად არ დაუკარგავს, „ტერიტორია ყველა მხრიდან ალყაში მოაქცია და მანიფესტანტებს ცრემლსადენი გაზი, წყლის ჭავლი და რეზინის ტყვიები დაუშინა, მათ შორის მათაც ვინც უსაფრთხო ადგილის ძიებაში თავს მეზობლად მდებარე მართლმადიდებლური ქაშუეთის ეკლესიის შესასვლელს აფარებდა. წყალმა აქციის პერიმეტრზე განთავსებული ხელნაკეთი ბარიკადები წალეკა და მომიტინგეები (მრავალი ხანშიშესული ადამიანი და სასოწარკვეთილი ახალგაზრდა) ურიცხვმა პოლიციელმა გადამეტებული ძალის გამოყენებით დაარბია.

დაჯავშნულმა და სახანძრო მანქანებმა წყლის ჭავლის გამოყენებით მომიტინგეების ნაწილს პარლამენტის შენობის სიღრმისკენ, ნაწილს კი თავისუფლების მოედნისკენ უბიძგა, სადაც კიდევ უფრო მეტი პოლიციელი მათ ისე ელოდებოდა, როგორც გასაჟლეტ ფარას. მათ ვინც სწრაფად გაქცევა ვერ მოახერხა, პლასტიკური ხელბორკილები დაადეს, სცემეს და მიწაზე დაყარეს. მათ გარშემო პატარა ჯგუფები მორიგეობდნენ, რომლებიც ამ ადამიანების საპატიმროებში გადაყვანისთვის ტრანსპორტს ელოდებოდნენ.

ამ დროს ასეთი ფაქტის მოწმე გავხდი: შეშფოთებული მოხუცი მამაკაცი, ორ სპეცრაზმელს ეკლესიის ტერიტორიიდან მოჰყავდა, მან გონება დაკარგა და მიწაზე დაეცა. თავდაპირველად პოლიცია მე და სხვა ჟურნალისტებს ადგილს არ გვაკარებდა, გვერდით იდგა და არაფერს აკეთებდა მოხუცის დასახმარებლად, რომელიც მიწაზე ეგდო და როგორც ჩანს გულის შეტევის გამო კონვულსიებში ბორგავდა. ამ დროს მეგობარი ამერიკელი ჟურნალისტი (ჯეფრი სილვერმანი) და მე მოხუცის გადარჩენას შევეცადეთ და დაჟინებით მოვითხოვეთ სასწრაფო დახმარების გამოძახება.

დაახლოებით 10 წუთის შემდეგ, თავისუფლების მოედნიდან სასწრაფო დახმარების ესკორტი გამოჩნდა. ეს მძიმე აღნაგობის მამაკაცი მანქანამდე ექიმმა, სილვერმანმა და მე გადავიყვანეთ, მაშინ როდესაც პოლიცია სასტიკად ესხმოდა თავს მამაკაცების ჯგუფს, რომლებიც სასოწარკვეთილები ცდილობდნენ პარლამენტის შენობის დატოვებას და თითქოს ვერც კი აცნობიერებდნენ, რომ მათ სამართალდამცველთა ჯგუფი უსაფრდებოდა. პოლიციას აშკარად ნებისმიერი წინააღმდეგობის მოსპობა უფრო აღელვებდა, ვიდრე იმ დაკავებული მომიტინგეების ან მოწმეების მოწოდებები დახმარებაზე, რომლებსაც გატეხილი თავებიდან სისხლი სდიოდათ.

ახლა უკვე დათრგუნულ და დემორალიზებულ, ყველა მხრიდან პოლიციელებით გარშემორტყმულ ტყვეებს მარშით მიაცილებდნენ, როგორც ალლუმზე ადგილობრივი და უცხოური მედიის კამერების დასანახად. პოლიციელთა გრძელმა კოლონებმა იმ მიმართულების გადაკეტვა დაიწყეს, საიდანაც თავად მოვიდნენ ისე, თითქოს ეს მეორე დღის მოვლენებისთვის მოსამზადებელი მარში გახლდათ.

სილვერმანმა და მე ნელ-ნელა თავისუფლების მოედნისკენ გადაადგილება გადავწყვიტეთ, ჩავუარეთ პარლამენტის წინ ალლუმისთვის განთავსებულ დალეწილ ხის სცენას და საკუთარი თვალით ვნახეთ, როგორ მიმდინარეობდა კინოს მოყვარულთა ევაკუაცია კინოთეატრ რუსთაველის შენობიდან, რომლის ვიტრინებიც მთლიანად ჩამსხვრეული იყო.

საპროტესტო აქცია უკვე სრულად დარბეული იყო და პოლიციელთა მრავალრიცხოვანი კორდონი ტერიტორიას ჯერ არ ტოვებდა, რომ სილვერმანმა მიწაზე დაცემული უყურადღებოდ მიტოვებული ადამიანი დაინახა, რომელიც ერთი შეხედვით ან კვდებოდა ან უკვე გარდაცვლილი იყო. ეს მომიტინგე კინოთეატრთან ახლოს, რუსთაველის გამზირზე ტროტუართან იწვა.

ამ ადამიანის შესამოწმებლად ექიმები მხოლოდ სილვერმანის აღშფოთებისა და დაჟინებული მოთხოვნის შემდეგ მოვიდნენ. მიუხედავად ამისა, უკვე გვიანი იყო და ადამიანი გარდაცვლილი გახლდათ. მას არ ჩაუტარდა არანაირი სამედიცინო დახმარება, ხელოვნური სუნთქვა და გულის მასაჟი, არამედ ექიმებიც და პოლიციელებიც ჩვენ გვემუქრებოდნენ და იმაზე იყვნენ კონცენტრირებულები, რომ როგორმე ჩვენ და სხვა ჟურნალისტებს ამ გარდაცვლილი ადამიანის ფოტო არ გადაგვეღო.

შემდეგ ექიმებმა სასწრაფო დახმარების მანქანას გადაადგილება სთხოვეს ისე, რომ მედიას ვერ დაენახა, თუ როგორ გადაჰყავდათ გარდაცვლილი ადამიანი საკაცეზე, რადგან ის უკვე ყურადღების ცენტრში მოექცა. როგორც ჩანს, განზრახვა ის იყო, რომ სილვერმანის სიტყვები ვერავის გაეგო, იგი გარდაცვლილისკენ მიუთითებდა და ქართულ და რუსულ ენებზე გაჰყვიროდა „ის ადამიანია, და არა – ნაგავი. რამე გააკეთეთ!“

პოლიცია სულ უფრო გაღიზიანებული ჩანდა, ამიტომ საკუთარი უსაფრთხოების მიზნით ჩვენ მალევე დავტოვეთ ტერიტორია, თუმცა მანამდე კიდევ რამდენიმე ფოტო გადავიღეთ.

მეორე დღეს, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ გამოაცხადა, რომ შეტაკების დროს ორი ადამიანი დაიღუპა (ერთი მომიტინგე და ერთი პოლიციელი) და ბევრი ჰოსპიტალიზებულია. შსს-ს თანახმად ორივე ადამიანის დაღუპვაში ბურჯანაძის მხარდამჭერთა ესკორტია დამნაშავე, რომელიც პოლიციის თავდასხმით გამოწვეული ქაოსისთვის თავის დაღწევას უხეშად ცდილობდა. ჩვენ ვეჭვობთ, რომ მსხვერპლი მეტია და ის გარდაცვლილი ადამიანი, რომელიც ჩვენ ვნახეთ, დაღუპულთა ოფიციალურ სიაში არ იქნება. ყველა შემთხვევაში, ის თუ როგორ ეპყრობოდნენ მას, პოლიტიკური ჩიხის ორივე სუბიექტის მხრიდან უდიდესი უპატივცემულობისა და უგუნურების დემონსტრირებაა.

გათენდა, კოკისპირულმა წვიმამ გადაილო და უკანონო საპროტესტო აქციისა და მისი სასტიკი დარბევის ყველა კვალი გაქრა. სამხედრო ალლუმი გეგმის თანახმად ჩატარდა და ქართველი მაყურებლები აკვირდებოდნენ იმას, თუ როგორ ჩაიარა მისმა ერთ დროს დამარცხებულმა არმიამ იმ ქუჩაზე, რომელზეც იმავე დილას, მისმა ძლევამოსილმა პოლიციამ ძალის გამოყენებით სასტიკად დაარბია ის, რასაც გარემოებების გათვალისწინებით, ყველაზე უკეთ პროდემოკრატიული პროტესტის სახელდება მოუხდება.“

მოამზადა
ნატა ნიბლაძემ.

პარლამენტი

დავით ბაქრაძის დუმილი და „ერთიანი ნაციონალური“ ტაში

ანუ როდის იქცევა ხელისუფლება მონსტრად?

26 მაისს მიტინგის დარბევის თაობაზე „გარჩევებს“, ბუნებრივია, საქართველოს ვერც პარლამენტი „ასცდა“ და საინტერესო პრეცედენტიც აღნუსხა — ოპოზიციამ ღიად დაიწყო ოპოზიციის კრიტიკა. ხელისუფლება კი გამწარებული ამტკიცებდა, რომ „შეუძლებელია, საკუთარი სამართალდამცველების წინ დგომა როდიონოვის ჯარებთან დაპირისპირებას შეადარო“. სხდომის პარალელურად, სასტუმრო „რედისონში“ჟურნალისტები სპეცნაზის მხრიდან მედიის წამომადგენლებზე ძალადობას გმობდნენ.

„გვაგინებდნენ, დუბინკას გვირტყამდნენ... ყველას გვქონდა ჩვენი პროფესიის დამადასტურებელი მოწმობები, მაგრამ ვერ ვამტკიცებდით, რომ ჟურნალისტები ვიყავით... რეზინის ტყვიები მესროლეს ოთხჯერ... თქვე ბურჯანაძის მომხრეებო,— ასე სცემდნენ ხალხს... ყველაზე შეურაცხმყოფელი, რაც იყო ჩემთვის, ისაა, რომ სპეცრაზმელმა მობილურიც წამართვა, რითიც ვიღებდი ფოტოსურათებს და თითიდან ბეჭედიც მომაძრო“... — ყვებიან ჟურნალისტები, რომლებიც 26 მაისს თავის პროფესიულ მოვალეობას ასრულებდნენ და პოლიციელთა ძალადობის მსხვერპლნი გახდნენ.

მათზე „მონიტორმა“ და „საქართველოს რეგიონულ მაუწყებელთა ასოციაციამ“ 20-წუთიანი ფილმი გადაიღო. „მედიის ადვოკატირებისთვის“ კოალიციამ (მასში გაერთიანებულია 11 ორგანიზაცია) ამ ფილმის ჩვენების შემდეგ, სადისკუსიოდ, მრგვალი მაგიდაც გამართა. კოალიციამ შინაგან საქმეთა მინისტრის სახელზე სპეციალური განცხადებაც მოამზადა და იქ მყოფმა სხვადასხვა მედიასაშუალებების წარმომადგენლებმაც ხელმოწერით დაადასტურეს, რომ ითხოვენ სასწრაფოდ იქნას გამოძიებული კოლეგებზე განხორციელებული ძალადობის ფაქტები და მათ მიეცეს მათთვის ჩამორთმეული აპარატურის კომპენსაცია.

ვიდრე მედია თავისას „ჩიოდა“, ოპოზიცია და „პოზიცია“ პარლამენტში ურჩევდნენ ერთმანეთს საქმეს. ვერ გეტყვით, რომ „ნაციონალები“ კარგ ხასიათზე იყვნენ, მაგრამ ტაშს მაინც უკრავდნენ თავიანთ თანაპარტიელებს. 26 მაისის შემდეგ საკანონმდებლო ორგანოში პირველად ჩატარებული სხდომა პარლამენტის თავმჯდომარის პირველმა მოადგილემ მიხეილ მაჭავარიანმა წაიყვანა. თავმჯდომარე არ გამოჩენილა.

ვერც იმას გეტყვით, ამ „მძიმე“ სხდომის წაყვანას სპეციალურად აარიდა თავი ბაქრაძემ, თუ, უბრალოდ, საქართველოში არ იმყოფება, მაგრამ ფაქტია, 26 მაისის (ალლუმზე ნამდვილად იყოძ მიტინგის დარბევის შესახებ ბაქრაძეს კომენტარი საერთოდ არ გაუკეთებია. უფრო მეტიც – ორშაბათს ბიუროს სხდომა და სამშაბათს პლენარული სხდომაც სწორედ მისმა პირველმა მოადგილემ მიხეილ მაჭავარიანმა წაიყვანა. ქვეყნის მეორე პირის ერთკვირიანი დუმილი კი პარლამენტში უამრავი მითქმა-მოთქმის საბაბი გახდა. მათ შორის, იმასაც ამბობენ, რომ ამ ეტაპზე გადაწყდა, ეს სხდომა ბაქრაძეზე გამოცდილ პოლიტიკოსს - მაჭავარიანს წაეყვანა, რომელსაც ამგვარ სიტუაციებში მოქმედების უფრო დიდი გამოცდილება აქვს.

საკანონმდებლო ორგანოში ბევრი უკვე ნაციონალებში არსებულ შიდა განხეთქილებაზეც საუბრობს. სხვათა შორის, დარბაზში ოპოზიციის გამოსვლებს თავჩაღუნული უსმენდა პალიკო კუბლაშვილი და აშკარად ეტყობოდა, რომ ხასიათზე არ იყო. ხასიათზე არ იყო უმრავლესობის ლიდერი პეტრე ცისკარიშვილიც, თუმცა, ტაშის დაკვრის ინიციატორი კი ხდებოდა ხოლმე ხანდახან. პირველად ვნახე, დეპუტატ ხათუნა ოჩიაურს ოპოზიციონერთა გამოსვლებზე „ბედნიერი სახე“ რომ არ ჰქონდა. ჩემს იქ ყოფნაში მან მხოლოდ ერთხელ გაიცინა, თუ რაზე, ამის შესახებ ქვემოთ მოგიყვებით.

ასეა თუ ისე, სხდომა მაჭავარიანმა გახსნა და აღნიშნა, რომ პოლიტიკური ექსტრემისტების მიერ მოწყობილი ავანტიურის მიზანი პოლიტიკური ძალაუფლების მოპოვება იყო. **„სამწუხაროდ, ამ პოლიტიკოსებმა ვერ გაიგეს, რომ არ შეიძლება საკუთარ პოლიტიკურ მიზნებს ადამიანების სიცოცხლის ხარჯზე მიაღწიო. არც ერთი პოლიტიკური მიზანი არ ღირს არც ერთი დაღუპული ადამიანის სიცოცხლის ფასად“,** — თქვა პირველმა ვიცე-სპიკერმა და დეპუტატებს მოუწოდა, წუთიერი დუმილით პატივი ეცათ გარდაცვლილი ადამიანებისთვის.

პირველი განმცხადებელი ჯონდი ბაღათურია გახლდათ და პირველი პატარა ინციდენტიც მას შემდეგ დაფიქსირდა, რაც ხელისუფლებას მოუწოდა, სასწრაფოდ მოეხდინათ რეაგირება იმ ფაქტზე, რომ აჭარაში დამოუკიდებელი რეგიონალური ტელეკომპანია „25-ე არხი“ გათიშეს. „ნაციონალმა“ მელაძემ ბაღათურიას ადგილიდან დაუწყო ჩხუბი და ხელების შლა. მისი ხმა ჟურნალისტებამდე კარგად ვერ აღწევდა, მხოლოდ ის გავიგეთ, როგორ უთხრა ბაღათურიას მელაძემ, უკვე ჩართეს „25-ე არხიო“.

ამ შელაპარაკების შემდეგ ბაღათურიამ თავისი გამოსვლა გააგრძელა და მათრახი ოპოზიციასაც „გადაუჭირა“: **„მოღალატურმა პოზიციამ პროვოცირება გაუკეთა 9 აპრილის მსგავსი ტრაგედიის გამეორებას. ასეთი ტრაგედიის გამოყენება პოლიტიკური სპეკულაციებისთვის სამარცხვინო საქციელია, რასაც ეწევა ჩემი კოლეგების ნაწილი“. მისივე თქმით „ე.წ. დაჯგუფებები, ანუ „რვიანი“ არასწორად იქცევა, როცა აცხადებს, რომ თუ ხალხი ისჯება, ლიდერებიც უნდა დაისაჯონო. „ამ რვა პარტიიდან შვიდს შვიდი თვე ჰქონდა რუსთაველი გადაკეტილი. მიუხედავად იმისა, რომ მოთხოვნებს არ ვეთანხმებოდით, მათი დასჯა არავის მოუთხოვია“,** — თქვა ბაღათურიამ.

მერე კი მას გიორგი თარგამაძისა და მისი თანაპარტიელების „მოხსენიებაც“ არ დავიწყებია. ბაღათურია: **„როცა ვიდეომასალებით უნდათ ვინმეს დადანაშაულება, ჩნდება ეჭვი, რომ ფაბრიკაციასთან გვაქვს საქმე, რადგან ამ დარბაზში სხედან „იმედის“ ყოფილი თანამშრომლები, მათზეც ვრცელდებოდა მსგავსი მასალები, მაგრამ თქვან, რომელიმე მათგანი დაჰკითხა პროკურატურამ? ეს მასალები აქციის დარბევის ლეგიტიმაციის საშუალებას არ იძლევა“.**

იხ. 4 გვ.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

შეფასება

26 მაისი ყველასთვის წამგებიანი იყო, ამ დღეს ყველა დამარცხდა

(მეორე გვერდიდან)

— ხომ არ შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ ყინწვისში დაკავებული ჯგუფი ოქრუაშვილის ჩამოსვლას ელოდებოდა და მისმა ჩამოუსვლელობამ დატოვა ისინი ტყეში? და კიდევ, „სახალხო კრებას“ და ოქრუაშვილს მოსკოვში სხვადასხვა პარტნიორები ჰყავთ?

— მე ყინწვისის ჯგუფისთვის ვერც ოქრუაშვილის მნიშვნელობა და მათ შორის ვერც ოქრუაშვილის გარემოცვა ვერ დავინახე. ამ ჯგუფში შემავალი პირები არ არიან ოქრუაშვილზე ორიენტირებულები. ოქრუაშვილის ჩამოუსვლელობამ ვერ შეაჩერა მისივე პარტიის წევრები. ძმები გაჩეჩილაძეები აქციაზე იყვნენ და დაზარალებულებშიც აღმოჩნდნენ.

— ოქრუაშვილმა რუსეთის პირველ არხს მისცა ინტერვიუ, რომელშიც საქართველოს ხელისუფლება ჩეჩენი „ბოევიკებისთვის“ ხელშეწყობაში დაადანაშაულა. მისი მტკიცებით, აჩიმეზ გოჩიევს, რომელსაც ბრალი ედება 1999 წელს მოსკოვსა და ვოლგადონსკში საცხოვრებელი ბინების აფეთქებაში, საქართველოს ხელისუფლებამ კორიდორი არა ერთხელ მისცა. თქვენი აზრით, რამდენად შეიძლება შეესაბამებოდეს ოქრუაშვილის მტკიცება სინამდვილეს. და, საერთოდ, ოქრუაშვილი ცრუობს, რუსეთის დავალებას ასრულებს თუ რა უნდა ვიფიქროთ?

— ოქრუაშვილის განცხადებები იმ აუდიტორიაზეა გათვლილი, რომელსაც მისი ნათქვამი გულს მოხვდებოდა. ამ ტიპის განცხადებები მას სჩვევია. საკმარისია გავიხსენოთ მისი განცხადებები, რომლითაც მან ქართულ აუდიტორიას პატარკაციშვილის თემაზე ინფორმაცია შესთავაზა, რამაც მაშინ პროტესტის დიდი ტალღა გამოიწვია. რახან პატარკაციშვილის თემა რუსეთისთვის აქტუალური არ არის, რახან ოქრუაშვილი რუსეთის ტელეარხზე გამოდიოდა, მან რუსული საზოგადოებისთვის აქტუალური თემატიკა შეარჩია.

ოქრუაშვილმა თავის ამპლუას ამჯერადაც არ უღალატა. რაც შეეხება იმას, რამდენად რეალურია, რაც მან განაცხადა. სიმართლე გითხრათ, მიჭირს იმის მტკიცება, რომ ოქრუაშვილის ნათქვამი რეალობაა. ოქრუაშვილი არ ტოვებს იმდენად სერიოზული პოლიტიკოსის შთაბეჭდილებას, რომ მის განცხადებებს დიდი მნიშვნელობა მივანიჭოთ.

— 26 მაისს ღამით დაწყებული ამბავი ჯერ არ დასრულებულა. მომხდართან დაკავშირებით დიამეტრალურად განსხვავებული მოსაზრებები გამოითქმის. ყველაზე ხშირად ისმის ასეთი მოსაზრება, ოპოზიციის ლიდერებმა იცოდნენ, რომ ხელისუფლება აქციას დაარბევდა, მაგრამ შეგნებულად წავიდნენ ავანტურაზე. რატომ წავიდა ოპოზიცია შეგნებულად ხელისუფლებასთან ამ სახის დაპირისპირებაზე? და კიდევ, თავის მხრივ ხელისუფლება რატომ წავიდა აქციის დაშლის რადიკალურ ქმედებებზე და ორივესთვის რა შედეგებით დასრულდა მომხდარი, ანუ რა მოიგო ხელისუფლებამ და რა - ოპოზიციამ?

— საუბრის დასაწყისში ვთქვი, რომ ამ ყველაფერში ჩემთვის ბევრი რამ არის გაუგებარი. ბევრ გაუგებრობაში იმასაც ვგულისხმობ, რომ ოპოზიციის წინაშე პრაქტიკულად ხელისუფლების მოქმედების, ორი — 2007 წლისა და 2009 წლის მაგალითი იყო. ოპოზიციაში არ შეიძლება, არ სცოდნოდათ ხელისუფლების მოქმედების მენიუ, ანუ რა შეიძლებოდა მომხდარიყო. ოპოზიციის მოქმედებას ვერ შევატყვე, რომ მან გაითვალისწინა წინა წლების გამოცდილება.

გაუგებარი იყო, როგორც ოპოზიციის, ისე ხელისუფლების მოქმედება. ხელისუფლებამ მოჭადრაკის იუველირული სიზუსტით ჩაატარა პროცესები 2009 წელს, როდესაც ოპოზიციური ტალღა ჩრდილამდე მიიყვანა. სრულიად გაუგებარია ამჯერად რატომ მოიქცა ხელისუფლება ისე, როგორც 2007 ნოემბერს და არა ისე, როგორც 2009 წელს. 2007 წლის 7 ნოემბერი მისთვის წამგებინი იყო, ხოლო 2009 წლის აპრილის მოვლენები მისთვის მომგებიანად დასრულდა. თუ რატომ წავიდა ხელისუფლება წამგებიან ნაბიჯებზე, გაუგებარია. ოპოზიციაც და ხელისუფლებაც იმთავითვე წამგებიან ნაბიჯებზე წავიდა, ასე რომ, წამგებიან ნაბიჯებზე წასვლა ორივე მხრიდან გაუგებარია.

ახლა რაც შეეხება მოგება-წაგებებს. მოხდა ის, რაც გაცხადებული სცენარებით უნდა მომხდარიყო. მოსახლეობაში ჯერ უფრო მეტი კრიტიკული დამოკიდებულებაა ხელისუფლების მოქმედებაზე. სავარაუდოდ, ეს იმიტომ არის ასე, რომ ხელისუფლების მხარე ჩანს დარბევის ავტორი, რომლის შედეგად ბევრი ადამიანი დაზარალდა და ოთხი გარდაიცვალა. ხელისუფლების მიმართ იმიტომაც არის პრეტენზია, რომ ის ხელისუფლებაა. ეს სტატუსი და როლი, რასაც ხელისუფლება ჰქვია, არ ნიშნავს მხოლოდ იმას, რომ მხოლოდ აღლუმები მიიღო. ხელისუფლებაში ყოფნა შენი ქვეყნის მოქალაქეების მფარველობასაც ნიშნავს.

ლიდერი, რომელიც მფარველი არ არის, ლიდერად ვერ ჩაითვლება. ხელისუფლება თავის მოქალაქეებს სხვა ქვეყნის ტერიტორიაზეც კი უნდა მფარველობდეს. ახლა საკითხი ასე დგას, მოქალაქეებს თავისი ხელისუფლების შიში საკუთარ ტერიტორიაზე აქვთ. ასეთ ვითარებაში ძალიან ძნელია ლოგიკა შემოატრიალო და მხოლოდ ოპოზიცია აკრიტიკო. ამიტომაც არის, რომ საზოგადოებაში ხელისუფლებისადმი პროტესტი ხელისუფლების წინააღმდეგ არის მიმართული. ხელისუფლებამ მისდამი საზოგადოების დამოკიდებულება წააგო და ეს რომ ასეა, თავადაც კარგად იცის. ეს დაეტყო აღლუმის დროს გაკეთებულ ცვლილებებს, იმასაც, რომ მეორე და მესამე დღეს გამართულ დიდ საპროტესტო აქციების წინააღმდეგ მან ძალა არ გამოიყენა; ეს ეტყობა იმ ხელოვნურ ვერსიებს, რომელსაც ხელისუფლება ავრცელებს.

აშკარაა, რომ ხელისუფლება თავის გამართლებას ცდილობს. ხელისუფლება იმ თვალსაზრისით არის ცოდვა, რომ თავი ისეთ დღეში ჩაიგდო, რომელშიც არის. ეს ეტყობა თითოეულ პოლიტიკოსს, რომელიც ამ თემაზე მსჯელობს. ხელისუფლების წარმომადგენლებს თავის თავში დარწმუნებული და ბედნიერი ხალხის იერი არ აქვთ. მაგრამ, ჩემთვის ის არის გაუგებარი, თუ რატომ ჩაიგდო ასეთ დღეში თავი ხელისუფლებამ.

რამდენიმე წელია, სულ მაწუხებს ვერსია იმის შესახებ, რომ ხელისუფლების სათავეში მეტისმეტად ახალგაზრდა გუნდი ხომ არ მოვიდა? ალბათ, გამოუცდელობით აიხსნება ის, რომ ხელისუფლება თავის წარმატებაზეც ვერ სწავლობს. მხედველობაში მაქვს 2009 წლის აპრილის მოვლენები, როცა ხელისუფლებისთვის ყველაფერი მომგებიანად დასრულდა. 26 მაისი ყველასთვის წამგებიანი იყო და ამ დღეს ყველა დამარცხდა.

კობა ბენდელიანი

პარლამენტი

დავით ბაქრაძის დუმილი და „ერთიანი ნაციონალური“ ტაში

(მესამე გვერდიდან) ბაღათურიას დარჩიაშვილმა უპასუხა და, ფაქტობრივად, ასე გამოუვიდა, მორალი არ უნდა გაძლევდეთ იმის უფლებას, 9 აპრილს შეადაროთ საქართველოს დღევანდელი სიტუაციაო. **„როგორ შეიძლება საკუთარ სამართალდამცავებზე აღმართო ხელი, როგორც როდიონოვის ჯარზე?“** — დასვა მან რიტორიკული კითხვა. ამ სტრიქონების წაკითხვისას, ალბათ, ჩემსავით თქვენც გაგიჩნდებათ კითხვა: როგორ შეიძლება საკუთარ ხალხზე აღმართო ხელი, როგორც როდიონოვის ჯარმა? თუმცა, ხვდებით, რომ ეს კითხვა დარჩიაშვილისთვის ამ ფორმით არავის დაუსვამს. თუმცა, დეპუტატმა დიმიტრი ლორთქიფანიძემ, დაახლოებით იგივე, უკვე სხვა სიტყვებით, მაინც უთხრა „ნაციონალებს“.

ლორთქიფანიძის გალიზიანება, როგორც ჩანს, დარჩიაშვილის მომდევნო რიტორიკულმა შეფასებებმა გამოიწვია. დარჩიაშვილმა თქვა: **„გაეროს რეზოლუციით, ფორმიან ადამიანზე ხელის აღმართვა, სახელმწიფოზე ხელის აღმართვას ნიშნავს. მცდელობა არის, ტოლობის ნიშანი გაივლოს ექსტრემისტებსა და სახელმწიფოს შორის. ეს უშედეგო მცდელობაა“**. ნაციონალებმა მეორედ დაუკრეს ტაში „სოროსელ“ თანაგუნდელს.

ლორთქიფანიძე: **„ბატონო დავით, უხერხული ხომ არ არის გაეროს კონვენციის მოყვანა 26 მაისთან? ათეულობით დაჭრილ ადამიანს გვაყურებინებდნენ, რომ ჩვენც გაგვეგო, რა მოგვივიდოდა“**. ამ დროს ადგილზე „გაცეცხლდა“ გოკა გაბაშვილი და დაუყვირა ლორთქიფანიძეს: **„არ იყო რუსული იდეის განხორციელება?“**. გაბაშვილს ცისკარიშვილი აჰყვა „მეორე ხმაში“: **„არ იყო რუსული იდეა?“**.

ლორთქიფანიძე: **„ეროვნული იდეა გადაყვა ამ რუსულ იდეას... შსს უტიფრად გვიმტკიცებს, დაკარგულები არ არიანო. თემურ მანაგაძე, აი, თქვენ** (მან ჯიბიდან ფოტოსურათიც ამოიღო და „ნაცებს“ აჩვენაძ **50-ე დაკარგული ადამიანი. ხალხია დახოცილი. საკუთარ სისხლში ამოსვარეს ისინი. ამას ითვალისწინებს მანიფესტანტების განდევნა, რომ გაქცევის საშუალება არ მიეცით? ამ უკანონობას და ფაშისტურ მოქმედებებს არ შევეგუები“**. ამ სიტყვებმა „ნაციონალი“ ხათუნა გოგორიშვილი „გაამწარა“ და ადგილიდან დაუძახა ლორთქიფანიძეს: **„წესიერად ილაპარაკე“**. „მე წესიერად ვლაპარაკობ და მიიღებთ ჩემს ადეკვატურ ქმედებებსაც“, — უპასუხა ლორთქიფანიძემ. ოპოზიციონერმა დეპუტატმა სიტყვით გამოსვლა დაამთავრა და დარჩიაშვილს ძალიან უნდოდა მისთვის ეპასუხა, მიკროფონთან ურიგოდ მისვლაც კი სცადა, მაგრამ მაჭავარიანმა უჩვეულო კატეგორიულობით არ მისცა მას ამის უფლება — ბაღათურიაც შენს დღეშია, არ მოგცემ უფლებას, დაჯექიო.

ლორთქიფანიძის შემდეგ დეპუტატი გიორგი ცაგარეიშვილი გამოვიდა და ხელისუფლებას ურჩია, საგამოძიებო კომისია თავად შექმნას, რადგან კანონის თანახმად, მცირერიცხოვანი საპარლამენტო უმცირესობისა და დამოუკიდებელი ოპოზიციონერი დეპუტატებისთვის ამ საკითხის პარლამენტში გატანა თითქმის შეუძლებელი ამბავია. **„ჩვენი სამუშაო ფანჯრების ქვეშ ადამიანები ჩახოცეს. თქვენ ყველას გინდათ ჩექმით დააწვეთ. რაც უფრო მეტს დააწვებით, მით უფრო მეტი ადამიანი გამოვა გარეთ. თქვენ რომ შესაბამისი ნაბიჯები გადაგედგათ, ამ ტრაგედიამდე არ მივიდოდით, მაგრამ ასე გინდოდათ რომ მომხდარიყო ყველაფერი“**.

მიკროფონთან აკაკი მინაშვილი მივიდა. ისე, სხდომაზე „თავისუფლების ინსტიტუტის“ ხელდასხმული დეპუტატები უფრო აქტიურობდნენ... მინაშვილი: **„ტრაგედია იყო ის, რაც ხდებოდა 21-დან 25 მაისამდე“**. უმრავლესობის ლიდერმა პეტრე ცისკარიშვილმა ტაში დასცხო და დანარჩენი „ნაცებიც“ აყვნენ. მინაშვილმა გააგრძელა: **„დარღვევები იყო და მოკვლევაც იქნება. არავის მივცემთ უფლებას ამ სახელმწიფოში ვიღაცას თავისი ექსტრემისტული, არაჯანსაღი მიზნები განახორციელოს. თქვენ ვერ იქნებით ამ საზოგადოების ნაწილი. დაგითვლიათ, რამდენჯერ გამოხატა ხალხმა ამ ქვეყანაში პროტესტი ქუჩაში, ტელევიზიით, არატელევიზიით? ჩვენ ხომ მოვისმინეთ ამ ავადსახსენებელი ოჯახის ჩანაწერები? როგორ ადარებთ ამ ადამიანებს იმ მშვიდობიან ადამიანებს, რომლებიც ეროვნული იდეისთვის იბრძოდნენ?“**.

აქ ძლივს გაიცინა ხათუნა ოჩიაურმა, რომელსაც მანამდე „დანა კბილს არ უხსნიდა“.

მიკროფონთან მინაშვილი გაბაშვილმა ჩაანაცვლა: **„ყველაფერს უნდა დაერქვას თავისი სახელი. მშვიდობიანი მოქალაქეების წინააღმდეგ გამოყენებული ძალა სხვაა და შეიარაღებული ჯგუფების მიმართ — სხვა. მათ უნდოდათ, ქალაქის დარბევა, მანქანებისა და მაღაზიების დაწვა. ლაპარაკია დაქირავებულ ზონდერებზე. ამათ წინააღმდეგ პოლიციის დაპირისპირება არის სწორი. ამ ადამიანების სურვილი თავისუფლებისათვის ბრძოლა კი არ იყო, არამედ თავისუფლების დღის ჩაშლა. გამოძიებაც იქნება, მოკვლევაც იქნება და არც ერთ დამნაშავეს არაფერი ეპატიება“**. ტაში! ასეთივე ტაშით დაჯილდოვდნენ თანაგუნდელების მიერ რატი სამყურაშვილი და კობა ხაბაზიც.

შემდეგ გიორგი თარგამაძე მივიდა მიკროფონთან: **„განწყობითა და ემოციებით ჩანს, რომ ბოლო სამი წლის განმავლობაში ეს არის ყველაზე მძიმე სხდომა. ნიკა კვინტრაძის ოჯახიდან მოვდივარ ახლა, სადაც ორი ცხედარი ასვენია. არც ერთი პოლიტიკური ამოცანა და სამხედრო აღლუმის ჩატარება ერთი ადამიანის სიცოცხლედაც არ ღირს. ვერასოდეს მივესალმები იმ ადამიანებს, რომლებიც თავისი პოლიტიკური გზის გაკვალვას ცხედრებზე გავლით აპირებენ, მათ შორის ოპოზიციაშიც. უცხოელებიც გაფრთხილებდნენ და ჩვენც ამას გეუბნებოდით, რომ ასე მოხდებოდა.**

როცა სხდომაზე მოვდიოდი, მეგონა, მწუხარება გაგვაერთიანებდა, მაგრამ ვხედავ ტაშსა და აპლოდისმენტებს. შეურაცხყოფილად ვგრძნობ თავს, როცა ამ აპლოდისმენტებს ვისმენ, ამიტომ ქრისტიან-დემოკრატები ვტოვებთ სხდომათა დარბაზს. როცა ხელისუფლება კარგავს ჰუმანურ სახეს, მონსტრად იქცევა ხოლმე“.

ასე დატოვეს ქრისტიან-დემოკრატებმა სხდომათა დარბაზი და „მედიის ადვოკატირებისთვის“ კოალიციის მოწყობილ ღონისძიებაზე გადაინაცვლეს, სადაც 20-წუთიან ფილმს უყურეს იმის შესახებ, თუ როგორ ძალადობდნენ პოლიციელები ჟურნალისტებზე.

კოალიციის მიერ მოწყობილ ღონისძიებაზე განსაკუთრებით დამამახსოვრდა ამერიკის საელჩოს წარმომადგენლის კითხვა. ჟურნალისტებს, რომლებიც პოლიციამ დაარბია, მან ჰკითხა, რომელიმემ თუ შეამჩნიეთ, პოლიციელებს ქუდის უკანა მხარეზე ნომერი ეწერათო? ჟურნალისტებმა თქვეს, რომ არ უნახავთ. თუმცა, დარბაზში ითქვა, რომ გადაღებულ კადრებში აშკარად ჩანს - პოლიციელებს აქვთ ასეთი ნომრები მიწერილი ქუდებზე.

აქ სამწუხარო ისაა, რომ ჟურნალისტებს ეს ნომერი რომ დაემახსოვრებინათ, მაშინ მოძალადე სპეცნაზელების გამოვლენაც გაადვილდებოდა, მაგრამ ჩემი ერთი კოლეგის თქმისა არ იყოს, იმ შუაღამესა და ცემა-ტყეპაში რომელ ჟურნალისტს ჰქონდა იმის თავი, ეს ნომრები მოეძებნა ქუდის უკანა მხარეს და თან დაემახსოვრებინა? ასე რომ, იმის გარკვევა — სამართალი პურს ჭამს თუ არა, თქვენთვის მომინდვია.

რუსიკო მუმლაძე.

Presage.tv

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

აქტუალური თემა

იგნორირებული „რვიანი“

31 მაისი ისე მიიწურა, ხელისუფლებას არც გახსენებია, რომ „რვიანი“ მისგან საბოლოო პასუხს ელოდა იმასთან დაკავშირებით, აპირებდა თუ არა იგი საარჩევნო გარემოზე მოლაპარაკებების გაგრძელებას. ხელისუფლების წარმომადგენლებმა ცალკეულ კომენტარებში მიანიშნეს, რომ ოქტომბრამდე ჯერ კიდევ დრო აქვთ და არსად ეჩქარებათ. რაც შეეხება „რვიანს“, 31 მაისს საღამოს კიდევ ერთხელ შეიკრიბნენ იმაზე სამსჯელოდ, თუ როგორი ფორმით გააგრძელებენ ხელისუფლებასთან ბრძოლას.

ამ ეტაპზე, შეფასებებს მოვერიდებით და შემოგთავაზებთ „ახალი მემარჯვენეების“ ერთ-ერთი ლიდერის მამუკა კაციტაძის ინტერვიუს, რომელიც პრესაგე.ტვ-ს „რვიანის“ სამომავლო მოქმედებებთან დაკავშირებით ესაუბრა.

— ხელისუფლებას ვადა გუშინ ამოეწურა, — პასუხი კი არ ჩანს, რას აპირებთ?

— მართალი ბრძანდებით, ხელისუფლების მხრიდან არანაირი პასუხი არ ჩანს პოლიტიკური „რვიანის“ მიერ გაკეთებულ შეთავაზებებზე.

პოლიტიკურ დღის წესრიგში გაჩნდა რაღაც ახალი მოვლენა, რომელიც არცთუ სრულად ერთი თვის თავზე, ცუდი ფინალით დასრულდა. 26 მაისის შემდგომ 31 მაისის ხსენება, როგორც ახალი დედლაინის დასაწყისი, ან რაღაც ძველის დასასრული, პირდაპირ გეტყვით, რომ არაგონივრულად მიმაჩნია. ეს იმას არ ნიშნავს, რომ დასაშვებია მოლაპარაკებების ვადების გახანგრძლივება და უაზროდ გაწელვა. მაგრამ თუ ხელისუფლება ახლო მომავალში გამოთქვამს რაიმე მზადყოფნას საარჩევნო გარემოს ცვლილებასთან დაკავშირებით, პირადად მე არ ვთვლი გონივრულად, რომ ამ ყველაფერზე უარი ეთქვას ხელისუფლებას, ან მოლაპარაკების მაგიდას და შედეგის მისაღწევად არ გაგრძელდეს მუშაობა.

სანამ თქვენ მკითხავდით, როდემდე, სადამდე და რატომო, — გიპასუხებთ — მანამდე, სანამ რაციონალური ვადა იმისათვის, რომ საარჩევნო გარემო შეიცვალოს, სულ მცირე, ერთი წელი, რომ საარჩევნო გარემო დასტაბილურდეს, მანამდე, სანამ კონკრეტული შეთანხმების მიღწევის შესაძლებლობა კიდევ არსებობს, ვთვლი, რომ ოპოზიციურმა „რვიანმა“ უნდა გამოიყენოს ყველა საშუალება შედეგის მისაღწევად.

— ის პოლიტიკური დღის წესრიგი, რომელიც ახსენეთ, რა კავშირშია ამ მოლაპარაკებებთან? ხელისუფლებამ ერთ ღამეში დაასრულა ერთკვირიანი მიტინგი, თქვენ კი რამდენიმე თვეა, მოლაპარაკებებს აწარმოებთ...

— არავითარ კავშირში არაა, მაგრამ ეს ყველაფერი ხელისუფლებამ საბაბად გამოიყენა. ბევრჯერ გვითქვამს ხელისუფლებისთვის, რომ არ გამოეყენებინა ეს პროცესი საბაბად. თუმცა ბოლო ტრაგიკულმა მოვლენებმა ის დააყენა დღის წესრიგში, რომ მაშინ, როდესაც არიან გარდაცვლილები, დაკარგულები და ადამიანები საპატიმროებში სხედან, უბრალოდ, მორალურად გამართლებულად არ მიმაჩნია, რომ მე-5 თავის მე-18 პუნქტის მე-6 მუხლზე ვესაუბრო ხელისუფლებას, თუნდაც მას ამის სურვილი გაუჩნდეს.

— მე არ გეკითხებით „რვიანი“ რას იზამდა, მე გეკითხებით — ხელისუფლებამ ოფიციალურად შეგატყობინათ, რომ რაიმე საბაბით დებდა მოლაპარაკებების პროცესს?

— არა, არა, მე სწორედ ამით დავიწყე — რაკი 31 მაისს არ გამოჩნდა ხელისუფლების მხრიდან რაიმე წინადადება, ეს ნიშნავს, რომ ხელისუფლებამ მის მიერ ხელმოწერილი შეთანხმება დაარღვია.

— ეს ნიშნავს თუ არა, რომ ხელისუფლებამ „რვიანს“ სახვეწრად გაუხადა საქმე, რაც თქვენს ავტორიტეტს საერთოდ დასცემს საზოგადოების თვალში?

— არა, „რვიანი“ არ აპირებს ხვეწნას და ამით დავასრულოთ ეს ვერსია. ჩვენ არ ვაპირებთ იმ პოზიციაში ჩადგომას — ხელისუფლებას ვუთხრათ, რომ, როცა მოგეხასიათება და როცა გუნებაზე იქნები, მაშინ, დაგველაპარაკებითო. „რვიანი“ ქართულ საზოგადოებასთან და საერთაშორისო საზოგადოებასთან ერთად ბრძოლას აგრძელებს საარჩევნო გარემოს გაუმჯობესებისთვის. რაც შეეხება ფორმებს, გეტყვით, რომ სწორედ ახლა, როცა თქვენ გელაპარაკებით, მივდივარ შეხვედრაზე, სადაც იმ ფორმებსა და დინამიკაზე გვექნება საუბარი, რომელიც იქნება შერჩეული. გვაქვს სხვადასხვა ვარიანტი, ამ ხნის განმავლობაში ტყუილად არ ვმჯდარვართ, მაგრამ უნდა ჩამოვყალიბდეთ ყოველივე ამაზე და ერთიორად გავზარდოთ, ერთი მხრივ, ქართული საზოგადოების მხარდაჭერა ამ პროცესისადმი და, მეორე მხრივ, შევინარჩუნოთ, მე ვიტყოდი, საკმაოდ დიდი მხარდაჭერა, რაც მოვიპოვეთ საერთაშორისო ორგანიზაციების მხრიდან.

— როცა ქვეყნის შიგნით მხარდაჭერის გაზრდაზე საუბრობთ, პირიქით ხომ არ მოხდა და ეს მხარდაჭერა ხომ არ შესუსტდება ახალი რეალობის ფონზე, როცა ხელისუფლებამ უკვე „რვიანი“ უგულებელყო?

— მე პირიქით მგონია, ბოლო მოვლენებმა ქართულ საზოგადოებას დაანახა, რომ უსაყრდენოდ, უპარტნიოროდ ბრძოლა და რევოლუციური მოწოდებები არის უპერსპექტივო, დაანახვა, რომ ულტერნატივოა საარჩევნო გარემოს შეცვლის გზით ხელისუფლების შეცვლისთვის ბრძოლა. მგონია, რომ ქართულმა საზოგადოებამ დაინახა სხვა გზისა და სხვა მეთოდების კრახი.

— ასეთ შემთხვევაში, არ ფიქრობთ, რომ „რვიანმა“ საზოგადოების მხრიდან მხარდაჭერის მისაღებად უფრო უნდა გააააქტიუროს ბრძოლა და მეტი პრინციპულობა გამოიჩინოს ხელისუფლებასთან ბრძოლაში?

— ბუნებრივია, როცა აფართოვებ შენს ბრძოლას, როგორც ქართულ საზოგადოებასთან, ისე საერთაშორისო საზოგადოებასთან, ეს გმატებს ძალას, თუმცა ბრძოლის ის ფორმები, რომლებზეც გელაპარაკეთ და რომლებიც გახდება „რვიანის“ დისკუსიის საგანი, ითვალისწინებს, რომ მეტი სიმწვავე, მეტი კონკრეტულობა, მეტი ეფექტურობა ახლდეს ჩვენს მომავალ საქმიანობას.

როზი ჯღამაია.

Presage.tv

ვინ — ვის?

ნინო ბურჯანაძე გირაოს გადახდას არ აპირებს

„დემოკრატიული მოძრაობის“ ლიდერის ნინო ბურჯანაძის თქმით, მისი მეუღლისათვის ბადრი ბიწაძისთვის ადვოკატი უკვე აყვანილია და ის აქტიურად მუშაობს ყველა შესაბამის ინსტანციაში. მისივე თქმით, ადვოკატის ვინაობა მალე გახდება ცნობილი.

— 30 მაისს მოგვივიდა დოკუმენტი გამომძიებლისგან, რომლის მიხედვითაც 48 საათში უნდა მიგვეღო გადაწყვეტილება, ადვოკატს ავიყვანდით თუ დაინიშნებოდა სახაზინო ადვოკატი.

48 საათი გადის დაახლოებით 23:00 საათზე (ლაპარაკია წუხანდელ დროზე), მაგრამ გეტყვით, რომ ადვოკატი აყვანილია და იგი აქტიურად მოძრაობს ყველა შესაბამის უწყებაში. მისი ვინაობა მალე გახდება ცნობილი. დოკუმენტს ხელს გამომძიებელი კახა სირაძე აწერს, — განაცხადა ბურჯანაძემ.

მან კიდევ ერთხელ ხაზი გასუსვა იმას, რომ რა რაოდენობის თანხაც არ უნდა ყოფილიყო, ისინი გირაოს გადახდას არ აპირებდნენ.

მისივე განცხადებით, ხელისუფლება მათ იმიტომ ვერ აპატიმრებს, რომ ამაზე მთელი მსოფლიო აყვირდება.

მისი თქმით, თუ ხელისუფლება, რასაც ამბობს, 1 პროცენტით მაინც არის მართალი, ის უნდა დააპატიმრონ.

— ყველა ჩვენი მომხრე მზად არის, პირადად გამოცხადდეს პოლიციაში. ჩვენ არავის ვემალებით. სამართლებრივი საფუძველი იმ ადამიანების მიმართ, რომლებიც ხელისუფლებამ უკანონოდ დააკავა ან ძებნა გამოაცხადა, არ არსებობს, — განაცხადა ბურჯანაძემ.

მისივე თქმით, სამართლებრივად არ არის სწორი, როდესაც ხელისუფლება რომელიმე პირს, კონკრეტულად კი ბადრი ბიწაძეს გირაოს სთავაზობს.

— მსგავსი რამე საქართველოში არ მომხდარა. გირაო უნდა შესთავაზოს ეჭვმიტანილმა მხარემ და არა სასამართლომ. მსგავსი ფაქტიდან ჩანს, რომ განსაკუთრებული შემთხვევა გვაქვს, რადგან არ შესთავაზეს იმ პირებს გირაო, რომლებზეც უკანონო ძალადობა განახორციელეს. ეს სამართლებრივი დევნა კი არა, პოლიტიკური დევნაა იმ ადამიანების მიმართ, რომლებიც სახალხო კრების მხარდამჭერები არიან და ქვეყანაში სამართლიანობისთვის იბრძვიან, — აღნიშნა ბურჯანაძემ.

ბურჯანაძე არ ასახელებს ზუსტად სად იმყოფება მისი მეუღლე. მისი თქმით, მან არ იცის დატოვა თუ არა მან ქვეყნის საზღვრები და ამის გასარკვევად ჟურნალისტებს მოუწოდა რომ შსს-ს მიმართონ.

შეგახსენებთ, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლომ ბადრი ბიწაძეს აღმკვეთ ღონისძიებად გირაო შეუფარდა. ინფორმაციას ამის შესახებ მთავარი პროკურატურა ავრცელებს.

როგორც უწყების ვებგვერდზე განთავსებულ განცხადებაშია ნათქვამი, სასამართლომ ბიწაძეს 100 ათასი ლარის გადახდა დააკისრა.

ბადრი ბიწაძეს ბრალად ედება წინასწარ შექმნილი ჯგუფის მიერ პოლიციაზე თავდასხმების ორგანიზება, რაც 4-დან 7 წლამდე პატიმრობას ითვალისწინებს.

ჯი-ეიჩ-ენი

ინფორმაცია

მგზავრებს ბევრად წაადგებათ სასურველი მარშრუტისთვის

თბილისის მერიამ ავტობუსების გაჩერებებზე თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი ავტობუსების გადაადგილების მაჩვენებელი ელექტრონული დაფების მონტაჟი დაიწყო.

პირველ ეტაპზე ქალაქში 20 ელექტრონული მაჩვენებელი დამონტაჟდა. აგვისტოს ბოლომდე კი, მგზავრებით ყველაზე მეტად დატვირთულ 450 გაჩერებაზე მოსახლეობას შესაძლებლობა ექნება, ზუსტად განსაზღვროს სასურველი მარშრუტის მოსვლის დრო.

ყვარელს ბუნებრივი აირი არ მიეწოდება

ყვარლის რაიონს ერთი თვეა ბუნებრივი აირი არ მიეწოდება. როგორც კახეთის საინფორმაციო ცენტრს ყვარლის მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილემ გია ცინცაძემ განუცხადა, ერთი თვის წინათ ადიდებულმა ალაზანმა ბუნებრივი აირის ცენტრალური მაგისტრალი გაგლიჯა.

— ბუნებრივი აირის მიწოდების აღდგენა აქამდე იმიტომ ვერ მოხერხდა, რომ მილი წყალში გადიოდა და წყლის დონის დაკლებას ველოდებოდით. მაგისტრალი ბუნებრივი აირის სატრანსპორტო კომპანიას ეკუთვნის და კომპანიის წარმომადგენლებმა აღდგენითი სამუშაოები უკვე შეასრულეს. მილი გამოიცვალა და სპეციალურ საყრდენებზე დაიდო, რომ შემდეგში ასეთი პრობლემა აღარ შეიქმნას, — აღნიშნა გია ცინცაძემ. მისივე თქმით, ყვარლის რაიონს ბუნებრივი აირის მიწოდება მალე აღუდგება.

ჯი-ეიჩ-ენი

ჯანდაცვა

გულგრილობის გამო ექიმი დაისჯება

როგორც შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრმა ანდრია ურუშაძემ მთავრობის გუშინდელი სხდომის დაწყების წინ ჟურნალისტებს განუცხადა, ჯანდაცვის სამინისტრო უკვე მუშაობს ახალ კანონპროექტზე, რომლის თანახმადაც, არაპროფესიონალი ექიმის გამო პაციენტის დაზარალების ან გარდაცვალების შემთხვევაში სამედიცინო დაწესებულების ხელმძღვანელობა დაჯარიმდება, ხოლო ექიმს ლიცენზია ჩამოერთმევა.

მისივე თქმით, კლინიკებისთვის მოტივაცია გახდება ის, რომ დაწესებულებაში მაღალკვალიფიციური კადრები აიყვანონ.

ჯი-ეიჩ-ენი

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

გლობუსი

დაუსრულებელი ოცწლიანი ომი

თუ იმას ზეიმი ჰქვია, რასაც ადგილი ჰქონდა 26 მაისს — საქართველოში... 26 მაისს რიგითი ზეიმი არ ყოფილა. ეს იყო დამოუკიდებლობის 20 წლისთავი, მაგრამ იყო? განვლილმა წლებმა ნათელყვეს, რომ დამოუკიდებლობასა და თავისუფლებას შორის დიდი ზღვარია, მით უმეტეს, როდესაც დამოუკიდებლობის ხარისხი საეჭვოდ დაბალია. ვისაც ახსოვს ოცი წლის წინანდელი ამბავი, ამასთანავე ობიექტური განსჯის უნარი აქვს, ყველა ერთად მოთქვამს საამურ დაკარგულის თაობაზე. მოთქვამენ არა მარტო საქართველოში, არამედ დსთ-ის ქვეყნებშიც და არა მარტო საშუალო ასაკის ან ხანშიშესულნი, არამედ ახალგაზრდებიც, თუმცა ამ უკანასკნელთა მხრივ საქართველოში მძიმე ვითარებაა.

დამოუკიდებლობის წლებმა ყველას აჩვენა უკულმართად გამოთავისებული საბაზრო ეკონომიკის „სიკეთეები", ფუნქციონერებისა და მათი ოჯახის წევრების მტაცებლური თვისებები, ქვეყნის მმართველთა ამოუვსებელი მადა, თვალთმაქცობა, გაუტანლობა, საკუთარი ხალხისადმი აშკარა ბატონყმური დამოკიდებულება, უკონტროლოდ დარჩენილ ხელისუფალთა ამახსენა მთელი გასული საუკუნის 37 წლის რეპრესიებიც დაავიწყა ხალხს. განვლილმა წლებმა გამოავლინა ერთობ საგულისხმო მომენტი, რომ ქვეყნის მართვა მარტივი საქმე არ არის.

ოცი წლის განმავლობაში საქართველოში სამი ხელისუფლება იყო — ე. წ. ეროვნული — გამსახურდიას ხელმძღვანელობით, ნეოკომუნისტური — შევარდნაძის თამადობით და მოტარებულად დასავლური — სააკაშვილის ბატონობით. ეს უკანასკნელი დღესაც ხელისუფლების სათავეშია და შესაშურ სურვილს ავლენს მარადიულად ყოფნისა. ობიექტურად უნდა ითქვას, რომ არც ერთ მათგანს არ აღმოაჩნდა მთავარი — თანამედროვე პირობებში ქვეყნის მართვის უნარი. თუ პირველ და ბოლო შემთხვევაში თავის მართლებად გამოუცდელობის მოშველიება სრულიად შესაძლებელია, მეორე, ვერც გამოუცდელობით და ვერც მტრულად განწყობილი მეზობლის არსებობით გაიმართლებს თავს. **სამივემ ყველაფერი იღონა, რომ საქართველოს მოსახლეობა ჭარბი სკეპტიციზმით, სრული უიმედობით შეხვედროდა დამოუკიდებლობის მეოცე წლისთავს.**

განვლილ ოც წელს თავისუფლად შეიძლება ეწოდოს ომებისა და მიტინგების წლები. ვინც გასული საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისში იდგა მიტინგზე — დღესაც დგას — თმაში ჭაღარაშერეული. იმჟამინდელი ლოზუნგი დღესაც ძალაშია.

20 წლის წინათ საქართველო 70.000 კვ. კილომეტრი ტერიტორიით და 5 მილიონ ნახევარი მოსახლით შეხვდა ნანატრ დამოუკიდებლობას. 2011 წლის 26 მაისს ქვეყანამ 20 წლისთავი აღნიშნა დაკარგული ტერიტორიების 20 პროცენტით და განახევრებული მოსახლეობით.

საბჭოთა პროპაგანდის დამახასიათებელი თვისება იყო მიღწეული წარმატებების მეფისდროინდელ 1913 წელთან შედარება. თუ ჩვენც შევადარებთ დამოუკიდებელი საქართველოს მიღწევებს საბჭოური ცხოვრების თუნდაც ბოლო წლებს, სავალალო სურათს მივიღებთ „ავადსახსენებელი" წარსულის სასარგებლოდ. **დღევანდელი დამოუკიდებელი და წარმატებული" საქართველო თუ რამით გამოირჩევა საბჭოური წარსულისგან საყოველთაო უმუშევრობა, სიდუხჭირე, დაბალი დემოგრაფიული ვითარება, არამწარმოებლობა, მომავლის სრული უიმედობაა. უსაქმოდ დარჩენილი მოსახლეობის დიდი ნაწილი ხრიოკ მიწაზე მიშვებულ ნახირს ჰგავს, რომელიც შიგადაშიგ იშვიათი ბალახის ძოვაში კლავს სანუკვარ დროს. უმუშევრობამ ასეულ-ათასობით ქართველი მიაყენა რუსეთის, ევროპის, ლათინური ამერიკის, აშშ-ის, სხვა ქვეყნების კარს. მათი უმრავლესობა იმ სამუშაოს ასრულებს, რომელსაც ძალიან შავი ჰქვია და მასპინძლებს რომ ეთაკილებათ. გარკვეული ნაწილი აკეთებს იმას — შიშის ზარს რომ სცემს ახალი „სამშობლოს" მოსახლეობას. ქართველთა ქურდობა და ნარკომანია იმ პროფესიადაა იქაურებში რომ დიდ დისკომფორტს ქმნის. ასეა თუ ისე ეკონომიკური სიდუხჭირის გამო სამშობლოდან გადახვეწილ ქართველობას უნდა უმადლოდნენ დარჩენილები ლუკმა-პურს. წასულთა მიერ გამოგზავნილი ფული ლამის ქვეყნის ბიუჯეტის ნახევრის ტოლია.**

საქართველოში საშუალო პენსია მხოლოდ სექტემბრიდან მიაღწევს 100 ლარს. რა მდგომარეობაა ამ მხრივ სხვაგან? მაგალითად რუსეთში 2011 წლის თებერვლიდან საშუალო პენსია რეგიონული შეღავათებისა და დამატებათა გაუთვალისწინებლად 285 აშშ დოლარია, ლიტვაში — 300, ლატვიაში — 315, ბულგარეთში — 170, რუმინეთში — 235; 1999 წელს რუსეთში საშუალო პენსია 449 რუბლს შეადგენდა, დღევანდელთან შედარებით 18,4-ჯერ ნაკლებს. საშუალო ხელფასი რუსეთში შარშან 755 აშშ დოლარი იყო, საქართველოს 318, თანაც ყოველი 1000 კაციდან ხელფასს მხოლოდ 166 იღებდა. საქართველოში დაქირავებულ შრომას ეწევა მხოლოდ 36 პროცენტი. საქართველო მშპ მსყიდველობითი უნარის პარიტეტით მსოფლიოში 113-ე ადგილზეა, რუსეთი 51-ე. ოქროს სავალუტო რეზერვით 2011 წლის თებერვლის მონაცემებით რუსეთს 487 მილიარდი დოლარით, მსოფლიოში მე-3 ადგილი უკავია.

სავალალო მდგომარეობაა სხვა სფეროშიც. ავიღოთ მაგალითად უმუშევრობა. საერთაშორისო ორგანიზაცია The Atlantic-ის მონაცემებით საქართველო 16.5 პროცენტით მე-11 ადგილზეა მსოფლიოში, იემენისა და ბურუნდის (16.1 როცენტი და 14 პროცენტი) წინ, მაგრამ მხოლოდ ოფიციალური მონაცემებით, რეალურად გაცილებით მძიმე მდგომარეობაა, შესაძლოა უფრო მძიმეც ვიდრე პირველ ადგილზე მყოფ (33.8 პროცენტი) მაკედონიაში. სტატისტიკის „სიჯანსაღე" ძირითადად მანიპულაციით არის განპირობებული, რამეთუ საქართველოში თვითდასაქმებული გათანაბრებულია დასაქმებულთან.

ზემოთ ვახსენე მძიმე დემოგრაფია, საილუსტრაციოდ მოგახსენებთ მსოფლიოს ჯანდაცვის ორგანიზაციის მონაცემებს: 2010 წელს საქართველომ მოსახლეობის ზრდის თვალსაზრისით მსოფლიოს 194 ქვეყანაში 192-ე ადგილი დაიკავა. ერთ სულ მოსახლეზე სახელმწიფო წლიურად 35 დოლარს ხარჯავს, რუსეთი — 243 დოლარს. საქართველოში მოსახლეობის 13.4 პროცენტი დღეში 1.25 დოლარზე ცხოვრობს, ეგვიპტეში კი — 2 დოლარზე.

ოცი წლის განმავლობაში საბჭოთა პერიოდის განათლებული, განსწავლული ქვეყნის მოსახლეობა უსწავლელ, გაუნათლებელ მასას დაემსგავსა, სადაც ჩვეულებად იქცა უმეცარი ღლაპის მიერ ცოდნითა და პროფესიონალიზმით გამორჩეული ასაკოვანი ადამიანების შეურაცხყოფა. თუთბერიძის, ჩერგოლეიშვილის, რამიშვილის სხვათა და სხვათა წვლილი ამ „ფასდაუდებელ" საქმეში განუსაზღვრელია, ისევე, როგორც საქართველოს ხელისუფალთა თავხედური მტკიცება კორუფციის პატიოსნებად მოჩვენებაში, ეკონომიკადანგრეული ქვეყნის, მოწინავედ წარმოჩენაში.

განვლილ წლებში, რაც კარგად შეითვისა ხელისუფლებამ და მოსახლეობის საკმაო ნაწილმა — საკუთარ წარუმატებლობაში სხვისი დადანაშაულებაა. დამნაშავეც ადვილად მოძებნა რუსეთის სახით. მტრად გადაქცევის თემაც მოძებნა — საქართველოს მიერ არჩეული დასავლური ორიენტაციის წინააღმდეგობა. საქართველოს სურს „დაბრუნდეს" ევროპულ ოჯახში, რუსეთს კი არ სურს, ვინაიდან ეხამუშება მის სამხრეთის საზღვართან ნატოს მეზობლობა.

20 წელზე ოდნავ ნაკლები მოანდომა საქართველომ ნატოში შესვლაზე ფიქრს. რა არ იღონა იქ შესვლის გამო — ერაყისა და ავღანეთის ომებში ჩართვაც კი, მაგრამ უშედეგოდ. რაც უფრო მეტი დრო გადიოდა, საქართველო სულ უფრო შორდებოდა სანუკვარ ოცნებას. საბოლოოდ, აქტიურ ფაფხურს მსუყე წერტილი დაუსვა 2008 წლის ცხინვალის ომმა. **ნატოსათვის ერთი რამ გახდა ნათელი — მის რიგებში მყოფი საქართველო რუსეთთან დაპირისპირების პირდაპირი და გარდაუვალი გზაა, რაც რუსეთთან საქმიანი ურთიერთობის მოსურნე ევროპისთვის მიუღებელია.**

20 წლის განმავლობაში დიდი შრომა, ენერგია და რაც მთავარია, საქართველოს მასშტაბებიდან გამომდინარე აურაცხელი თანხა დაიხარჯა ქართული ჯარის ჩამოყალიბებაში. მისი გამწვრთნელი ამერიკელი სამხედრო სპეციალისტების აზრით ავღანეთში მყოფი ქართული სამხედრო კონტინგენტი ტოლს არ უდებს იქ მებრძოლ სხვა ქვეყნების ჯარისკაცებს. **სამწუხაროდ, საკუთარ ომში მან ერთი დღეც ვერ გაუძლო რუსული არმიის შემოტევას, ბრძოლის ველიდან დაბალმა და მაღალი წოდების მატარებელმა სამხედროებმა სპრინტერული სისწრაფით გამოქუსლეს, მხედართმთავარმა კი ისეთი ხოხვის მაგალითი აჩვენა რიგითს რომ შეშურდებოდა. ძლიერია ქართული არმია, განსაკუთრებით სპეცდანიშნულების რაზმი და პოლიცია საკუთარ, თანაც შეუიარაღებელ მოქალაქეებთან ბრძოლაში. რაც არაერთხელ დამტკიცდა 2007 წლის ნოემბრიდან დაწყებული, 2011 წლის 26 მაისით დამთავრებული. თუ ვინმეს წინააღმდეგ იბრძვის ქართველი სამხედრო მოსამსახურე მედგრად და შეუპოვრად — ქართველი ხალხია.**

გასული 20 წელი ავტორიტარული მმართველობის ჩამოყალიბების წლები იყო — საზოგადოების საბოლოო დაძაბუნების, მოდრეკის წლები. ხელისუფლებამ, როგორც იქნა, შეაგნებინა მოსახლეობას, რომ ადამიანად ჩაითვლება ის, ვინც მასთან იქნება, დანარჩენები ჩაირეცხებიან არა მარტო ხელისუფალთა, არამედ ცხოვრების მხრიდან. ინდაურს, ორდენს, სამუშაო ადგილს მიიღებს ის, ვინც ხელისუფლებას გუნდრუკს უკმევს. მას, ვისაც გუნდრუკის კმევა არ სურს, მიიღებს „სპეცნაზის" კვერთხს, რეზინის ტყვიებს, ცრემლსადენ გაზს და რუსეთის აგენტის ტიტულს. არჩევანი შეზღუდულია, თანაც საჩოთირო, თუმცა ქართული ინტელიგენციის ცნობილმა სახეებმა უყოყმანოდ აირჩიეს პირველი, რაც არ არის გასაკვირი, ვინაიდან ხოხვას დაჩვეული ვერ გაფრინდება. ადამიანი ხომ პრასი არ არის წლის განმავლობაში მრავალჯერ მოვიდეს?!

დამყოლი ოპოზიციის წყალობით სიტყვა „დემოკრატია" ისე დაშორდა საქართველოს, როგორც ღუზამოწყვეტილი გემი ნაპირს. 20 წლის შემდეგ საქართველო შუაგულ ოკეანეში უკომპასოდ დარჩენილ გემს ჰგავს, უმეცარი, ბრიყვი, გამოუცდელი კაპიტნით და თავქარიანი თინეიჯერი მეზღვაურებით.

ცუდად დაიწყო საქართველომ ჩრდილოეთიდან ნაბოძები დამოუკიდებლობა — გახსოვთ კარგად, თბილისის ომი. სამწუხაროდ ომი დღესაც გრძელდება, სხვანაირი, ხან ხილული, ხან უხილავი. დასრულებას ბოლო არ უჩანს!

ჰამლეტ ჭიპაშვილი,
პოლიტოლოგი.

ტერორიზმი

უსაფრთხოების გაძლიერებულ რეჟიმში

უსამა ბინ ლადენის გეგმების შესახებ, რომელიც ახალი ტერაქტების შესახებ ჩანაწერებს თავად აკეთებდა, ამერიკელებმა მისი დღიურებიდან შეიტყვეს. აღმოჩნდა, რომ იმისათვის, რომ ამერიკის შეერთებული შტატებისთვის ახლო აღმოსავლეთის დატოვება აეძულებინა, იგი მხოლოდ მასშტაბური აქციების განხორციელებას მოითხოვდა. ანგარიში ათასობით მსხვერპლზე უნდა წასულიყო.

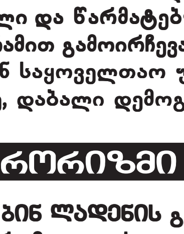

„ალ-ქაიდის" ბელადის აზრით, იერიში უნდა განეხორციელებინათ არა ნიუ-იორკზე, არამედ ლოს-ანჯელესსა და სხვა ქალაქებზე. ბინ ლადენის მთავარი სამიზნე კი ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტი ბარაკ ობამა იყო, რომლის მოკვლას იგი 11 სექტემბერს, ან დამოუკიდებლობის დღეს გეგმავდა.

როგორც ამერიკელთა ხელთ ჩავარდნილი დოკუმენტებიდან ირკვევა, ბინ ლადენს ობამას უბრალოდ განადგურება კი არ უნდოდა, არამედ მთელი ამერიკისთვის (და არა მარტო მისთვის) სიმბოლურ თარიღს — 2001 წლის 11 სექტემბრის ტერაქტის 10 წლისთავზე, ანდა ქვეყნის დამოუკიდებლობის დღეს, 4 ივლისს სასტიკად მოეკლა იგი. მანამდე კი ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს განცხადებით, ბინ ლადენის გეგმის თანახმად, შეერთებული შტატების მასშტაბით ბატარებელთა შემადგენლობების აფეთქებები იყო დაგეგმილი, რის შემდგომ ყველა სარკინიგზო სადგური და ხაზი გაძლიერებულ კონტროლზე აიყვანეს.

ამასობაში, კენიის ხელისუფლებამ უკვე მიუჩინა გაძლიერებული დაცვა ბარაკ ობამას ნათესაობას, რომელიც სოფელ კოგელოში ცხოვრობს. პრეზიდენტის ბებიის სარა ობამას სახლში სტუმრებს ახლა მხოლოდ საგულდაგულო შემოწმების შემდეგ უშვებენ.

ასევე იცავენ იმ სპეცრაზმელებს, რომლებიც 1 მაისს უსამა ბინ ლადენის ლიკვიდაციის ოპერაციაში მონაწილეობდნენ. „ჩვენ დიდად გვადარდებს ჩვენი მეომრებისა და მათი ოჯახების წევრთა უსაფრთხოება", — აღიარა პენტაგონის თავკაცმა რობერტ გეიტსმა.

სადარდებელი მართლაც არის: მართალია ბინ ლადენი მკვდარია, მაგრამ მისი თანამებრძოლებმა შურისძიების ფიცი დადეს, რის დასტური რამდენიმე დღის წინათ პაკისტანში განხორციელებული ტერაქტია.

ლალი ხუნდაძე

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა"!

ვინ ვინაა საქართველოში?

„ცუდად ხომ მაინც არ ჩაივლის ეს განწირულის სულის კვეთება“...

აგრერიგად, აროდეს გამჭირვებია, როგორც იტყვიან, კალმის აღება. რადგანაც ის, რაც 26-მაისის ღამეს მოხდა, გოლემდე, ჯერაც ვერ გაუხარებია გონებას. არც ის არის ადვილი გასაანალიზებელი, რაც ამ საშინელი ღამის შემდეგ მოხდა და ხდება. ამიტომ, რომ იტყვიან, ფიქრი ელვასავით დამირბის, მოვლენები ქრონოლოგიის გაუთვალისწინებლად მახსენდება. ანუ, ემოციებს უფრო ემორჩილება, ვიდრე რიგითობას. ამიტომაც ძნელია იმ ყველაფრის, რაც ვნახეთ და გავიგონეთ, დღეს ერთ, თანამიმდევრულ მძივად ასმა. თუმცა არ მგონია, რომ „ხვალ“ მაინც შევძლებ ამას. რადგანაც ვერც მომავალში გამომივა რუსთაველზე გამართული „არსილის კალო“ შესახებ ემოციების გარეშე საუბარი. ისევე, როგორც ტკივილის გარეშე ვერ ვიხსენებ 1989 წლის 9 აპრილის ავბედით დილას, რომლის მომსწრეც და აქტიური მონაწილეც გახლდით. სამწუხაროდ, იგივე „ვერ შევძელი“ 26 მაისს, როცა იმ 9 აპრილიდან 22 წლის შემდეგ, „კვლავ გადარეცხეს სისხლი ქვაფენილს“.

ჯერ იმას ვიტყვი თუ რატომ „ვერ შევძელი“ იგივე. მიუხედავად იმისა, რომ, რაც სახალხო კრების აქციები დაიწყო, რომ იტყვიან, დღე არ ჩამიგდია და არა მხოლოდ იმიტომ, რომ ყველაფერი ჩემს სახლთან ახლოს ხდებოდა და შინ მიმავალს მინდა არ მინდა ტელევიზიასთან უნდა გამევლო. არამედ...

ჰოდა, სწორედ იმ დღეს, როდესაც აქცია თავისუფლების მოედნიდან დაიძრა, სახლში ამოვედი, მოგვიანებით წავალ-მეთქი. და როცა აშშ-ის ელჩის ჯონ ბასის განცხადება მოვისმინე, რაც სხვა არაფერი იყო, თუ არა აქციის დარბევაზე, ოკეანეს გაღმიდან სააკაშვილისთვის დასტურის მიცემა, მივხვდი, რომ რაღაც საშინელი უნდა მომხდარიყო. ჯერ არ ნახული ჭექა-ქუხილის (კაცი ვბერდები და მსგავსს ძნელად ვიხსენებ) ფონზე თავსხმა წვიმამაც რომ დაუშვა, ესეც ჩემი ეჭვების საფუძვლიანობის სიმბოლურ მინიშნებად აღვიქვი და წასასვლელად გავემზადე. რასაც ჩემი ცოლის წივილ-კივილი მოჰყვა და...

ეს ახლა ვიმართლებ საკუთარ თავთან თავს და „ცოლმა არ გამიშვას“ მინდა დავაბრალო ყველაფერი, მაგრამ ვიღაცა ჩემს შიგნით, რასაც ალბათ სინდისი ჰქვია, მეუბნება, რომ ცოლი არაფერშუაშია და ყველაფერი ჩემი ბრალია, ალბათ მაინცდამაინც არ მინდოდა იქ წასვლა და ამიტომ დავყევი მეუღლის ნებას? იქნება ასაკის ბრალიც არის, რომ გული კი მერჩოდა იმ 9 აპრილისებურად, მაგრამ რაღაცა უკან მეწეოდა. ჯანი აღარ მომდევს ძველებურად? არც ასეთი ბებერი რომ არ ვარ? იქნება მარტივადაა საქმე და უბრალოდ შემეშინდა? – ჩამესმის კვლავ ვიღაცის ხმა...

ასეა, ყველაზე ძნელი თავისმართლებაა! და თუ ამას ხმამაღლა ვამბობ, იმიტომ, რომ დარწმუნებული ვარ, ჩემნაირად გაორებული დღეს ბევრია საქართველოში. ყოველ შემთხვევაში ტყუილს არ ვიკადრებ და არ ვიტყვი იქ ვიყავი-მეთქი. თუმცა, რომ მეთქვა კიდეც, ვინ გამომიჭერდა ტყუილში საკუთარი თავის გარდა? თუმცა, რომც ვყოფილიყავი, ვერც იმას ვიკადრებდი, რაც ერთმა პოლიტიკოსმა იკადრა, როცა პირდაპირ ეთერში განაცხადა, დავსველდი და ტანისამოსის გამოსაცვლელად წავედი სახლში და მერე ველარ მოვასწარი უკან მიბრუნებაო!

9 აპრილის ხსენება ბევრჯერ მომიხდა და ამ თემაზე საუბრისას კიდევ ბევრჯერ მოგვიწევს, რადგან ანალოგიაც ბევრია 26 მაისთან და განსხვავებაც. მაშინაც სასტიკად გაგვისწორდნენ და ახლაც. ოღონდ მაშინ თუ გარეული მტრის ალესილი ნიჩბები ღვრიდნენ ქართულ სისხლს და როდიონოვის სპეცნაზმა დაგვწამლა „სიესის“ მხუთავი გაზებით, ახლა მტრად ქცეულმა შინაურმა ჩაიდინა იგივე სისასტიკე. მაშინაც თავისუფლებას ვითხოვდით და ახლაც, რისთვისაც ორივეჯერ მკაცრად დაგვსაჯეს.

რაც შეეხება განსხვავებებს, 9 აპრილს დაშავებულ-დახოცილთა რაოდენობა არავის დაუმალავს და არც უგზოუკვლოდ დაკარგულები ყოფილან. და ყველაზე მთავარი – მაშინ, ჯერ კიდევ საბჭოთა მილიციამ საკუთარი ხალხი დაგვიცვა რუსული სპეცნაზისგან და არა პირიქით, როგორც დღეს მოგვისიეს „ეროვნული, ქართული“ სპეცნაზი. ხოლო აგრეთვე საბჭოთა საქართველოს ჯანდაცვის მინისტრმა, კომუნისტმა ირაკლი მენაღარიშვილმა, პირველმა ამხილა რუსების სისასტიკე და მთელი მედპერსონალი დაზარალებულთა დაცვისთვის იყო შემართული. დღევანდელისგან განსხვავებით, როცა ჯანდაცვის მინისტრმა არა თუ ხმა აღიმაღლა ადამიანებზე მიმართული გაუგონარი სისასტიკის გამო, სიტყვაც არ დაუძრავს იმ ღამეს. ხოლო ის მედპერსონალი, სადაც გადაჰყავდათ დაჭრილ-დასახიჩრებული ხალხი, პრაქტიკულად ამ სპეცოპერაციის ერთ-ერთ შემადგენელ, წინასწარ განსაზღვრულ ნაწილად მოგვევლინა.

სხვას ვერაფერს ვუწოდებ იმას, რომ ჟურნალისტებს თუ დაშავებულთა ჭირისუფლებს წესიერად პასუხს არ აძლევდნენ, გოლმოდგინედ მალავდნენ დაშავებულთა გვარებს თუ მათი დაზიანებების ხარისხს. როგორც იტყვიან „ამავე ოპერიდან“ არის ის, თუ როგორ დაადგინა სამედიცინო ექსპერტიზამ ხელბორკილდადებული, მაღაზიის სახურავზე გადამალული, წამებით მოკლული მიცვალებულების სიკვდილის მიზეზად ელექტროდენის დარტყმა. ერთი სიტყვით, როგორც ჩანს, „ცხონებული“ ჰიპოკრატეს ფიცი აღარ არის ჩვენი მედპერსონალის არც თუ უმნიშვნელო ნაწილისთვის აქტუალური და აქდან, პრიორიტეტი, „სახელმწიფოებრივ აზროვნებას“ და შესაბამისად, ვარდების რევოლუციის ცოცხალი ბელადის ერთგულებას ენიჭება.

კიდევ ერთი არსებითი განსხვავებაა 9 აპრილსა და 26 მაისს შორის. თუ მაშინ, იმ სისხლიანმა ტრაგედიამ მთელი ქართველი ერის და მაშინდელი პოლიტიკური სპექტრის (კომუნისტების ჩათვლით(!!!)) კონსოლიდაცია გამოიწვია და 1989 წლის 9 აპრილის განთიადს, ერთ, მრისხანე მუშტად შეკრული შეხვდა მთელი საქართველო, ახლა იგივეს ნამდვილად ვერ იტყვი.

26 მაისის უჟმურ დილას და ამაზრზენ აღლუმს, გაათმაგებული ქიშპითა და დაპირისპირებით შეხვდა ჩვენი „საამაყო ოპოზიცია“ ზოგადად და კონკრეტულად „კონსტრუქციული“ ე.წ. „დიდი რვიანი“, რომლის უმრავლესობა ჩასაფრებული ტურებივით პირის წკლაპუნით სიამოვნებით ელოდა სახალხო კრების გარდაუვალ მარცხს, რათა შემდეგ ნიშნის მოგებით ეთქვათ ქართული საზოგადოებისთვის „ აი, ხომ ვამბობდით, არჩევნები და მხოლოდ არჩევნებია და ახლა გამოდით და მოითხოვეთ ბიომეტრიო! რაც პრაქტიკულად გააკეთეს კიდეც.

არა და საზოგადოების განწყობა რომ არ შეიცვალა ამ მიმართებით, ვერ ხედავენ კი არა, არ უნდათ, რომ დაინახონ. უფრო სწორად შეიცვალა, მაგრამ „რვიანისთვის“ არასასურველად. ანუ, პირიქით: თუ კიდევ ვინმე იყო ისეთი, ვისაც ოდნავ მაინც სჯეროდა საარჩევნო გარემოს იმ დოზით შეცვლის, რომ მოხერხდეს ნაცების პოლიტიკურ მოუსავლეთში გაშვება, ასეთი ხალხი პრაქტიკულად აღარ არსებობს. რადგან ამ სისხლიანი ღამის შემდეგ ყველამ დაინახა, რომ ნაცებთან ყველანაირი სახის მოლაპარაკებები, უკეთეს შემთხვევაში გულუბრყვილო წყლის ნაყვაა და უარესში, ხელისუფლებასთან აშკარა კოლაბორაცია. საღად მოაზროვნეებს ვგულისხმობ, თორემ ანგაჟირებულები დღესაც იგივეს გაჰყვირიან.

ჩემი სიტყვების დასტური, წინააღმდეგობის მოძრაობის მიერ, მათ ხელთ არსებული მწირი საშუალებებით (ინტერნეტ ტელევიზია და რადიო ობიექტივი) გაკეთებულ მოწოდებაზე ათასობით თბილისელის გამოხმაურებაა, რომლებმაც 28 მაისს, მდუმარე მრისხანების მარშით გაიარეს რუსთაველის გამზირი. ტრაგედიის ადგილზე პატივი მიაგეს დაღუპულთა ხსოვნას და სოლიდარობა გამოუცხადეს ასობით ნაწამებ და დაპატიმრებულ მომიტინგეებს.

ეს პირველი შემთხვევა იყო, როდესაც ე.წ. ოპოზიციონერმა პოლიტიკოსებმა, საყვარელ მიკროფონებთან ახლოს მისვლა ვერ გაბედეს. თუმცა აქციის „პერიფერიაზე“ რვიანის ზოგიერთმა წევრმა კი დააფიქსირა საკუთარი პერსონა. მაგრამ, წინანდელი მსგავსი სიტუაციებიდან განსხვავებით, მათ მიმართ განსაკუთრებული ინტერესი არავის გამოუხატავს.

სწორედ ეს ხალხი ბრძანდებოდა 28 მაისს დილას, რომელიღაც ფეშენებელურ მერიოტში თუ პალასში რვიანთან შეხვედრაზე, სადაც ლაითად დაგმეს ხელისუფლება და 26 მაისის ტრაგედიაზე ძირითადი პასუხისმგებლობა აქციის ორგანიზატორებს დააკისრეს. ეს მაშინ, როდესაც რვიანს ერთი საყვედურიც არ დასცდენია (!!!) მისი მამამარჩენალის, აშშ-ის ელჩის უგვანი, სასტიკი დარბევის მაპროვოცირებელი განცხადების გამო.

აკი, ზემოთ ვთქვი, თხრობისას ქრონოლოგიის დაცვა გამიჭირდება-მეთქი და ასეც მოხდა, რისთვისაც მკითხველთან ბოდიშს ვიხდი და მთავარს ვუბრუნდები.

სახალხო კრების აქცია იყო თავგანწირული, შეურიგებელ-გაურიგებელი ბრძოლის ლამის ერთადერთი მაგალითი პოსტშევარდნაძის პერიოდის საქართველოში! და ვინც ამას ვერ ხედავს, ხშირ შემთხვევაში ნინო ბურჯანაძის ბიოლოგიური ზიზღით არის დაბრმავებული. არც მე ვყოფილვარ ოდესმე ამ ქალბატონის თავგადაკლული თაყვანისმცემელი. ბევრი კითხვაც მაქვს მის მიმართ. მაგრამ, ამ ეტაპზე თავს ვიკავებ, რადგან უმთავრეს კითხვაზე პასუხი გაცემულია – ნინო ბურჯანაძე არანაირ გარიგებაზე არ წავიდა ხელისუფლებასთან და ალბათ არც წავა.

რაც შეეხება მის პასუხისმგებლობას მომხდარზე, ამაზე ძირითადად „რვიანი“ საუბრობს და კიდევ ის ობივატელი, რომელიც მხოლოდ ტელევიზორთან, სავარძელში მოკალათებული „მონაწილეობს“ პროცესებში. ხოლო, აქციის მონაწილეთა ან მათი ჭირისუფლებისგან ჯერ არავის გაუგონია ბრალდებები თუ საყვედურები, ნინო ბურჯანაძის მიმართ – დაიჭირონ, რატომ მაგის შვილიც არ მოკვდაო, და ა.შ. რაც მავანთა მხრიდან უხვად მოედინება.

მსგავსი ამბები ხდებოდა 1989 წ. 9 აპრილის შემდეგაც. მაშინაც ისმოდა, რატომ არ მოკვდნენ ლიდერები, რატომ არ დაიჭირეს და ა.შ. მაგრამ დღეს ამაზე აღარავინ საუბრობს და 9 აპრილი საქართველოს ისტორიაში დარჩა როგორც ერთ-ერთი ნათელი თარიღი.

არ ვიცი რა იქნება ხვალ, მაგრამ დღეს სისხლიანი 26 მაისის შესახებ ერთი რამის თქმა შეიძლება – ეს იყო საზოგადოების ნაწილის თავგანწირული ბრძოლა ღირსებისათვის, თავისუფლებისათვის. რაც ფიზიკური მარცხით და მორალური გამარჯვებით დასრულდა. ამიტომ, იქ მყოფი უკლებლივ ყველა მონაწილე გმირები არიან.

და კიდევ ერთი – 26 მაისმა აჩვენა თუ ვინ ვინაა საქართველოში. ანუ ის, რომ ოპოზიცია, როგორც ასეთი, არ არსებობს! რისი დასტურიც თუნდაც „რვიანის“ მიერ დათქმული ვადის გადაწევაა, აქაოდა, ხალხი დაიღუპა და ამიტომ ახლა უხერხულია საარჩევნო გარემოზე საუბარიო.

ეს უკვე ისეთი ცინიზმია, როგორიც ნაცებსაც კი შეშურდებოდათ. მაგრამ ამაზე და სხვა, 26 მაისთან დაკავშირებულ თუ მისგან გამომდინარე ამბებზე, მომავალ წერილში მოგითხრობთ.

დავით მხეიძე

წკეპლიკა

გაგვაღამურეს და ეგ არის...

პრესაში არაერთხელ თქმულა ტელეეკრანზე იაფი, პრიმიტიული, დაბალმხატვრული, უგემოვნო, ბრჭყვიალა სერიალების მომრავლების თაობაზე, რომლებიც სავსეა მოშიშვლებულმკერდიანი (ხშირად, მგონი „დასილიკონებული“) სენიორებითა და კუნთოვან-ულვაშა მაჩოებით; მექსიკურ-ბრაზილიურ-არგენტინულ თუ სხვა სურათებს ვგულისხმობ, ეკრანი რომ პირდაპირ წაულეკავთ და ტელეოკუპანტებად ქცეულან (თითქოს ოკუპანტები გვაკლდნენ...); „159-ე სერიის დასასრული“... „201-ე სერიის დასასრული“... მიდი და გაიგებდე დასაწყისი თუ გაგრძელება; მოკლედ – და ამაზეც ბევრჯერ დაწერილა – გაბატონდა უცხოური (ლათინურ-ამერიკული) სერიალი ჩვენს ეკრანზე და, შესაბამისად, მართლაც გამოსერიალდა იმისი მაყურებელი საქართველო (ანუ საქართველოდან რაც დარჩა...).

„სამაგიეროდ, თითქოს ამ მომაბეზრებელი და მდარე ფილმებისგან „გადასართველად“, მაყურებლის შეჯანჯღარებასა და გამხიარულებას თავგამოდებით ცდილობენ სამთავრობო ტელეარხებზე უცხოური სერიალებივით ასევე მომრავლებული ეროვნული კომიკური „ცნობადი“ სახეები ნაირ-ნაირი სანახაობებით: კომედი-შოუ, ვანოს შოუ, იუმორის საღამო, სიცილის ზონა, თოქ-შოუ, თქვენი შოუ, ჩვენი შოუ... [illegible] ყოველ ანეკდოტზე ამდენი „ხა-ხა-ხა“ და „ხი-ხი-ხი“ რომ გაისმის, ჩაწერილი და ისე დატრიალებული ხომ არ არის?.. ასე თუ ისე, ვიცინით, რა გვენაღვლება, არა გვაქვს სასაცილოდ საქმე თუ? მე, „ასოცირებულ პროფესორს“ კი, პოეტის ერთი ლექსი მახსენდება – „პუშკინს არ უნახავს ამდენი სიცილები“...

ხუმრობა იქით იყოს და, ეგ საზღვარგარეთული ტელესერიალებიცა და შინაური ტელეშოუებიც მგონი ერთი სახელისუფლებო იდეოლოგიური პოლიტიკის ნაწილებია – ამდენი საქვეყნო პრობლემიდან, ამგვარი სავალალო მდგომარეობიდან ხალხის გამოთიშვისა და „გამოყურბანების“ პოლიტიკისა...

კიდევ ერთ გარემოებაზე შევაჩერებ მკითხველის ყურადღებას: [illegible] განსაჯეთ: „03.50 მოამბე“ (რა კარგი დროა ნაამბობის მოსასმენად, არა?..); 04.10. „ცხოვრება მშვენიერია“ (იმასაც ვერ მოისაზრებენ, რომ გადაცემას „სიცოცხლე მშვენიერია“ დაარქვან; დაგიმშვენდათ ისე ცხვირი, როგორც ეს ჩვენი ცხოვრება მშვენიერია...!) „04.20. მხ. ფილმი „ბოროტი ქალი“.

აქამდე „პირველი არხის“ რეპერტუარი მომყავდა, თუმცა იმას არც „რუსთავი-2“ ჩამორჩება: „03.00. პატრული“; 02.30. მხ. ფილმი „სუბტ).

„ტელეარხი ტელეარხზე ნაკლებიო“... და „მზეც“ ატრიალებს 02.30-ზე მხ. ფილმს... რა ჰქვია ყოველივე ამას – უძინართა მზე?..

მე ჩემი ვთქვი და ისე, ღმერთმა მაყურებელი ნუ მოაკლოს „ღამურა“ ტელეკომპანიებს... დიდ გალაქტიონს შევაწუხებ და იმის ტაეპს ოდნავ გარდავქმნი: პროგრამებო, ჩვენის-ჩვენო, ვართ ღამეთა მთევრები...

თამაზ გორგაძე

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

მოსკოვის კოშმარი

ინტერვიუ საქართველოს პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილთან

***– ბრონისლავ ვილდშტეინი:** საქართველოზე რუსეთის თავდასხმის მომენტიდან გავიდა თითქმის სამი წელიწადი. თქვენი დამოუკიდებლობა საფრთხის ქვეშ აღმოჩნდა, ორი რესპუბლიკა კი დაკარგულია. რა მდგომარეობაა ამჟამად თქვენს ქვეყანაში?*

მიხეილ სააკაშვილი: ამ რესპუბლიკების ტერიტორიების თითქმის 90 პროცენტი უკვე 2008 წლამდე რუსეთის კონტროლის ქვეშ იყო. ომის შემდეგ კი მოსკოვი ოფიციალურად ისწრაფვის მათი ანექსიისკენ. წინა ხელისუფლების დროს რუსეთელები არა მხოლოდ აკონტროლებდნენ, არამედ მართავდნენ კიდეც საქართველოს პოლიტიკას, მათ შეეძლოთ დაებლოკათ საქართველოს ხელმძღვანელობის ნებისმიერი გადაწყვეტილება, რისთვისაც აწყობდნენ კონფლიქტს ქვეყნის შიგნით. ამიტომ, როდესაც 2003 წლის ვარდების რევოლუციის შედეგად ეს სიტუაცია შეიცვალა, ისინი ყოველთვის ცდილობდნენ დაბრუნებულიყვნენ ძველ მდგომარეობაში. მათ დაიწყეს ენერგეტიკული ემბარგოთი, გაავრცელეს შემდეგ იგი ეკონომიკის ყველა დარგზე, მოაწყვეს უამრავი პროვოკაცია, რის შედეგიც გახდა ეს ომი. მთელი ამ პერიოდის განმავლობაში ისინი აფინანსებდნენ ჩვენს ქვეყანაში მოქმედ ტერორისტულ დაჯგუფებებს – მე არ მინდა მათ ოპოზიცია ვუწოდო, ვინაიდან ისინი უარს აცხადებენ დემოკრატიულ საარჩევნო კონკურენციაში მონაწილეობაზე, აწყობენ უწესრიგობებს და მოუწოდებენ კანონიერად არჩეული ხელისუფლების დამხობისკენ. რუსეთელებმა დააფინანსეს ტერორისტული თავდასხმები ჩვენს ქვეყანაზე, რაც კარგად იყო დოკუმენტირებული არა მხოლოდ ჩვენი დაზვერვის სამსახურების მიერ. მიუხედავად ამისა, საქართველო ვითარდება კარგად. ომის წინ ეკონომიკური ზრდის ჩვენი ტემპი ნამდვილად გასაოცარი იყო. ჩვენ მოვახდინეთ პოლიტიკური სისტემის სტაბილიზაცია, და ერთ-ერთი პირველები ყოფილი სსრ კავშირის რესპუბლიკებიდან გამოვედით განვითარების პოსტსაბჭოთა სტადიიდან. ჩვენ დღემდე ვრჩებით წარმატებული რეფორმების ნიმუშად. ასე რომ, რუსეთის ხელისუფლებამ ვერ შეძლო ჩვენი განადგურება, და ეს მათი პრობლემაა.

– თქვენს გუნდთან ერთად თქვენ დაისახეთ წარმოუდგენლად ამბიციური მიზანი შეგექმნათ ახალი სახელმწიფო. მიგაჩნიათ, რომ მიზანი მიღწეულია?

– ჯერ კიდევ არა. ეს ხომ ჯერ კიდევ მენტალური რევოლუციაცაა. პოლონეთის ან ბალტიის ქვეყნებისგან განსხვავებით, დამოუკიდებლობის მოპოვების მომენტისთვის ჩვენ არ გვყავდა პოლიტიკური ელიტა, რომ მას ეს შესძლებოდა. ჩვენ შევძელით მისი ჩამოყალიბება მხოლოდ ამჟამად. ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს იმას, რომ იმ თაობას, რომელიც ამჟამად მართავს საქართველოს, ისიც კი არ ახსოვს, თუ როგორ გამოიყურებოდა საბჭოთა კავშირი. მე უკანასკნელი ვარ მათგან, ვისაც რაღაცნაირი წარმოდგენა მაინც აქვს ამაზე. როდესაც დაინგრა სსრ კავშირი, სტუდენტი ვიყავი, მაგრამ შემდეგ ვმუშაობდი პოლიტიკოსებთან, რომლებიც ჩამოყალიბდნენ იმ ეპოქაში. ზოგიერთ ქართველ მინისტრსა და დეპუტატს კარგად ვერც კი წარმოუდგენია, თუ ვინ იყო ლენინი. ეს პრინციპული ცვლილებაა, ვინაიდან პოსტსაბჭოთა სისტემაში დამკვიდრებული იყო არაეფექტიანობა, კორუფცია, კავშირურთიერთობანი დანაშაულებრივ სამყაროსთან და მენტალური დამოკიდებულება იმპერიულ ცენტრზე. ამჟამად დანაშაულობანი საქართველოში ათჯერ უფრო დაბალია, ვიდრე რუსეთში. ეს ევროპაში ყველაზე დაბალი მაჩვენებელია და რაც განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია, ჩვენ შევძელით დაგვებრუნებინა მოქალაქეებისთვის სახელმწიფო ინსტიტუტების რწმენა. ამ მენტალურმა რევოლუციამ გადალახა კრიტიკული ზღვარი, საიდანაც უკვე ველარ დაბრუნდები ძველ წესრიგში. ადრე კავკასიაში თანამედროვე სახელმწიფოს შექმნის შესაძლებლობა არ სჯეროდათ. მიაჩნდათ, რომ მისი მცხოვრებლები განწირული არიან ომებისა და ძალადობისთვის, რომ მათ ყოველთვის მოუწევთ მიმართონ გარეშე ძალებს, რომლებსაც შეუძლიათ დაამყარონ წესრიგი. საქართველომ, პირველად თანამედროვე ისტორიაში, შექმნა ამ რეგიონში მომუშავე სახელმწიფო და ამიტომ გახდა იგი მოსკოვის მაწამებელ კოშმარად.

– რისი ეშინია რუსეთს?

– იმისი, რომ გამოაშკარავდება მისი მეთოდები, რომლებსაც იგი იყენებს, მათ შორის ჩრდილოეთ კავკასიაშიც, მას ეშინია, რომ დაკარგავს კონტროლს ენერგეტიკული ნედლეულის ტრანზიტზე, პირველ რიგში იმისა, რომ საქართველოს მაგალითი გავლენას მოახდენს არა მხოლოდ „მის" პროვინციებზე, არამედ თავად რუსეთზეც. მათ, ვისაც არ ესმის, თუ რატომ უთმობს რუსეთი საქართველოს ასეთ დიდ ყურადღებას, უნდა შეხედონ სიტუაციას ამ პერსპექტივებიდან. კავკასია – ეს არის რუსეთის იდეა-ფიქსი. მოსკოვი აცნობიერებს, რომ ჩრდილოეთი კავკასიის ხალხებს შეუძლიათ მოახდინონ ორგანიზება და შექმნან კარგად მოქმედი სახელმწიფო (ნებისმიერ შემთხვევაში უკეთესი, ვიდრე რუსეთიაძ.

– როგორც ჩანს, პუტინის რუსეთი აღივსო ნეოიმპერიალიზმის სულისკვეთებით...

– პუტინმა მიიღო ხელისუფლება ატმოსფეროში, რომელიც იდენტურია იმისა, რაც ბატონობდა ვეიმარის გერმანიაში. დამახასიათებელია, რომ თავად გერმანელები, როდესაც სურთ აღწერონ ამჟამინდელი სიტუაცია რუსეთში, იხსენებენ ვეიმარის რესპუბლიკას, ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ არ სურთ ამით შეურაცხყოფა მიაყენონ რუსეთელებს... დასავლეთი ვერ გვასწავლის, თუ როგორ უნდა ვიცხოვროთ და სწორედ ეს არის რევანშიზმი. ასეთივე თამაშს აწარმოებდა 30-იან წლებში გერმანია. ზოგიერთების მიმართ ავლენენ სიმსუბუქეს, სხვების მიმართ – სიმკაცრეს. მოსკოვმა შეარბილა პოლიტიკა პოლონეთთან ურთიერთობაში, საქართველოს, უკრაინის თუ შუა აზიის ქვეყნებთან დაკავშირებით კი მან ეს პოლიტიკა გაამწვავა. რუსეთი მუშაობს გავლენის ძველი სფეროს აღდგენისთვის.

– პუტინის გეგმები არარეალისტურად მიგაჩნიათ?

– ვფიქრობ, რომ მსოფლიო იცვლება, და XXI საუკუნეში არ შეიძლება აღვადგინოთ XX საუკუნის სტრატეგია. პუტინი აზროვნებს ძველი კატეგორიებით და არ ესმის XXI საუკუნის გამოწვევები, რომლებიც ითვალისწინებენ, რომ პლურალიზმისა და რეალური მიდგომის მხარდაჭერის გარეშე ცხოვრების სხვადასხვა სფეროში შეუძლებელია ქვეყნის ეფექტიანი მოდერნიზაცია. უამისოდ პუტინი განწირულია დამარცხებაზე, და ეს იქნება სიკეთე მსოფლიოსთვის.

– მაგრამ რუსეთი რჩება ძლიერ სახელმწიფოდ. როგორ შეძლებენ, მაგალითად, საქართველო და კავკასიის სხვა სახელმწიფოები დაუპირისპირდნენ მის იმპერიულ ამბიციებს?

– ჩვენ რომ არ გვქონდეს დასავლეთის მხარდაჭერა, მეტად რთულად იქნებოდა საქმე. იმისგან დამოუკიდებლად, თუ რამდენად არაეფექტიანია რუსეთი, მას რჩება საკმარისი ძალა, რათა იმოქმედოს ისეთი ქვეყნების წინააღმდეგ, როგორიც საქართველოა. ჩვენ გვყავს ნახევარი მილიონი მცხოვრებლები, რომლებიც გამოდევნეს თავიანთი საცხოვრებელი ადგილებიდან. მსოფლიო ზრუნავს ასეთი ადამიანების ბედზე სუდანსა და სხვა რეგიონებში, და ვიზიარებ ამ ზრუნვის აუცილებლობას. მე მხოლოდ ვსვამ შეკითხვას: რატომ არ ვრცელდება ეს ევროპაში მცხოვრებ საქართველოს მოქალაქეებზე? იმიტომ, რომ დამნაშავე რუსეთია. მათ ურჩევნიათ უფრო ნაკლები იზრუნონ მათზე, ვიდრე დარფურას მცხოვრებლებზე? გარდა ჰუმანიტარული მიდგომისა, ევროპელები პრაქტიკული მოსაზრებებითაც უნდა ხელმძღვანელობდნენ. მათ აქვთ ენერგეტიკული ნედლეულის მხოლოდ სამი წყარო: ჩრდილოეთი აფრიკა, ცენტრალური აზია და რუსეთი. თუ რუსეთი დაიმორჩილებს საქართველოს, ჩრდილოეთ აფრიკას გაუჩნდება პრობლემები: რუსეთელები გააკონტროლებენ მიწოდებებს ცენტრალური აზიიდან და გახდებიან მონოპოლისტები ევროპულ ბაზარზე. ეს კი იქნებოდა სერიოზული პრობლემები ჩვენი კონტინენტის ყველა ქვეყნისთვის.

– როგორ შეიძლება დაუპირისპირდეთ რუსეთის მისწრაფებას მიიღოს მონოპოლია ამ სექტორში?

– ერთადერთი გზა – ეს არის დავუპირისპირდეთ რუსეთის აგრესიულ პოლიტიკას კავკასიაში, რომელიც საკვანძო გზაა ცენტრალური აზიისკენ, და ენერგონედლეულების სატრანზიტო ინფრასტრუქტურის მშენებლობა ამ რეგიონიდან ევროპაში...

– როგორია, თქვენი აზრით, კავკასიაში სიტუაციის განვითარების ყველაზე სავარაუდო სცენარი?

– ვფიქრობ, რომ როგორღაც მოხდება რეგიონის კონსოლიდაცია, რაც არ ნიშნავს არსებული საზღვრების შეცვლას, რომლებიც უნდა დარჩნენ ისეთსავე მდგომარეობაში, როგორშიც დღეს არიან. მაგრამ საკითხი შეეხება ეკონომიკური, კულტურული და პოლიტიკური კავშირის შექმნას. მე აგრეთვე მიმაჩნია, რომ კავკასიის მომავალი – ერთიან ევროპაშია. საქართველო არის ლიდერი იმ ქვეყნებს შორის, რომლებიც მიისწრაფიან ევროკავშირის ინტეგრაციისკენ. ჩვენ გვინდა ვიყოთ ევროპის ყველაზე დინამიურად განვითარებული ქვეყანა. და ეს შესაძლებელია. ეკონომიკური პერსპექტივებით პატარა ქვეყანას თავისი ლიბერალური ეკონომიკითა და გამჭვირვალე კანონებით და რომელიც მდებარეობს ხელსაყრელ ადგილზე, შეუძლია ეს განახორციელოს. მსოფლიო ბანკის შეფასებით, ჩვენ ცენტრალურ და აღმოსავლეთ ევროპაში ყველაზე საუკეთესო ადგილი ვართ ინვესტიციებისთვის. ამ პრობლემატიკით დაინტერესებული ბევრი გავლენიანი ინსტიტუტის აზრით, საქართველო ევროპის ყველაზე ნაკლებად კორუმპირებული ქვეყანაა.

– როგორ აფასებთ ლეხ კაჩინსკის როლს 2008 წლის რუსეთ-საქართველოს ომში?

– როგორც უკვე ვამბობდი, ის მოქმედებდა, როგორც მამაცი ადამიანი. ის ჩამოვიდა საქართველოს დედაქალაქში კრიტიკულ მომენტში. მისი როლი პრინციპული იყო. თბილისში შეიკრიბა ასობით ათასი კაცი, რათა გამოეხატათ პროტესტი რუსეთის აგრესიის წინააღმდეგ, პუტინი გვემუქრებოდა, რომ დაუშენდა ქალაქს რაკეტებს. იმის გამო, რომ კაჩინსკიმ შეკრიბა იქ ევროპელი ლიდერები, ეს შეუძლებელი გახდა. ასე რომ, თქვენმა პრეზიდენტმა, ბევრი რომ არ ვილაპარაკოთ, გადაარჩინა თბილისელები. მე არ ვიცი, გაბედავდა თუ არა პუტინი ასეთ შეტევას, შეიძლება ეს იყო მხოლოდ ტრაბახი, მაგრამ ეს იყო მომენტი, როდესაც შეიძლება იგი რეალობად ქცეულიყო. თქვენი პრეზიდენტი მოიქცა მეტად მამაცურად. მე მახსოვს მისი ხელით დაწერილი წერილი, რომელიც მივიღე, როდესაც რუსეთმა აღიარა ჩვენი ოკუპირებული ტერიტორიების ეგრეთ წოდებული დამოუკიდებლობა. ეს სულისშემძვრელი იყო. მაგრამ ლეხ კაჩინსკის, უწინარეს ყოვლისა, ესმოდა სიტუაციის ლოგიკა და ის პრობლემა, რომელიც წამოიჭრა არა მხოლოდ საქართველოს, არამედ მთელი ევროპის წინაშე.

UWAŻAM RZE

დედამიწის ზურგზე

პენტაგონი დაემუქრა ჰაკერებს, რომ უპასუხებს სამხედრო დარტყმებით

ამერიკის შეერთებული შტატების კომპიუტერული ქსელების დაზიანების პასუხად ამერიკის არმია მიიღებს უფლებას აწარმოოს სავსებით რეალური საბრძოლო მოქმედებანი სავარაუდო აგრესორის წინააღმდეგ. საჭირო იქნება მხოლოდ იმის გადაწყვეტა, თუ როგორი ზარალი იქნება მიჩნეული საკმარისად სამხედრო დარტყმისთვის და როგორ დაადასტურონ კიბერშეტაკებისთვის კონკრეტული ქვეყნის მთავრობა.

* * *

მეტრნახევარი სიგრძის თართი ჩახტა ამერიკელი ქალის ნავში და მას ფეხი მოტეხა

ინციდენტი მოხდა ფლორიდის შტატში ქალაქ ფენინგ-სპრინგში. თევზი, რომლის წონა დაახლოებით 30 კილოგრამი იყო, შეხტა გლისერში და ფეხზე ძლიერი დარტყმით ზიანი მიაყენა ნავის მგზავრს. ამ დროს შტატის ხელისუფლება აფრთხილებდა, რომ ამგვარი რამ შეიძლება მომხდარიყო.

* * *

მფრინავი ზურგჩანთა „ჯიტპეკი" აფრინდა რეკორდულ კილომეტრნახევარზე

მანქანის გამომგონებლებმა გამოსცადეს აგრეთვე ავარიული პარაშუტი, რომელიც წარმატებით გაიშალა მანეკენიანი მანქანის მკვეთრი დაშვების დროს. დამყარდა დროის რეკორდიც: ფრენა გრძელდებოდა 10 წუთი. დაჯდომა კი ჯერ კარგად ვერ მოაწესრიგეს: ცოცხალ ადამიანს შეიძლება მიეღო დაზიანება. წლის ბოლოსთვის უნდა დაიწყოს ზურგჩანთის სერიოზული წარმოება, მისი ღირებულება 75 ათასი დოლარი იქნება.

* * *

აშშ-ში ავიალაინერის ბორტზე მგზავრების ჩხუბის გამო მოუწიათ ჰაერში ორი გამანადგურებლის აფრენა

მგზავრები თვითმფრინავის ბორტზე წაიჩხუბნენ იმის გამო, რომ ერთერთ მათგანს არ მოეწონა, რომ მის წინ მჯდომმა ძალიან დაბლა დაუშვა სავარძლის ზურგი. ეკიპაჟის მეთაურმა გადაწყვიტა დაბრუნებულიყო გამოფრენის აეროპორტში და ამის შესახებ აცნობა დედამიწის სამსახურებს. გამანადგურებლები თვითმფრინავს მიაცილებდნენ დაჯდომამდე.

აფხაზეთის დამოუკიდებლობა ვანუატუმ აღიარა

წყნარი ოკეანის კუნძულოვანმა სახელმწიფომ ვანუატუმ აღიარა აფხაზეთის დამოუკიდებლობა, გვაცნობა აფხაზეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ხელმძღვანელმა მაქსიმ ღვინჯიამ.

ვანუატუს რესპუბლიკა – ეს არის სახელმწიფო, რომელიც განლაგებულია ახალი ჰებრიდების არქიპელაგის 83 კუნძულზე ავსტრალიიდან აღმოსავლეთისკენ 2 ათასი კილომეტრის დაშორებით.

ქვეყნის მოსახლეობა, 2008 წლის მონაცემებით, 215 ათას კაცს შეადგენს.

თბილისის ოფიციალური რეაქცია ამ ახალ ამბებს არ მოჰყოლია.

მაქსიმ ღვინჯიამ აღნიშნა, რომ აფხაზეთის დამოუკიდებლობის აღიარება მნიშვნელოვანია სოხუმისთვის არა მხოლოდ პოლიტიკური, არამედ ეკონომიკური თვალსაზრისითაც.

აღსანიშნავია, რომ ნიკარაგუა და ნაურუ, რომლებმაც ადრე აღიარეს აფხაზეთის დამოუკიდებლობა, რუსეთის მიერ ამას წინათ გამოქვეყნებულ ანგარიშში მიჩნეულია ღარიბ ქვეყნებად. 2010 წელს მოსკოვმა ამ ორ სახელმწიფოს სოციალური პრობლემების გადასაჭრელად გამოუყო 50 მილიონი დოლარი თითოეულს.

BBC RUSSIAN.com

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა"!

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ – ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

ტყითსარგებლობისათვის ხე-ტყის დამზადების სპეციალური ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის ჩატარების შესახებ

№	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible] №	[illegible]	[illegible]	[illegible]			[illegible]	[illegible]	[illegible]
							[illegible]	[illegible]	[illegible]			
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1; 2; 6	521	[illegible]	950,0	570,0	380,0	20	182500	36500
			[illegible]	1; 2; 3; 4; 7; 8; 33; 34	1654	[illegible]	2870,0	1786,1	1084			
			[illegible]	17; 18	277	[illegible]	484,0	296,4	187,6			
			[illegible]	28; 30; 32; 33; 42; 43; 31; 40; 44; 45	1028	[illegible]	1425,0	855,0	570,0			
			[illegible]	21; 22; 23; 24; 25	1069	[illegible]	1596,0	957,6	638,4			
			[illegible]	3; 4; 8; 9; 14; 19; 20; 27	1158	[illegible]	1681,5	1008,9	672,6			
		[illegible]	[illegible]	16; 17; 23	782	[illegible]	1045,0	627,0	418,0			
			[illegible]	3; 8; 10; 11; 14	616	[illegible]	1425,0	855,0	570,0			
			[illegible]	3; 7; 10; 16; 17; 18; 19; 22; 23; 24; 32	1679	[illegible]	5200,0	3120,0	2080,0			
			[illegible]	70; 74; 77	335	[illegible]	950,0	570,0	380,0			
		[illegible]	[illegible]	4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; 16; 20; 23; 26; 27	2081	[illegible]	6380,0	2958,0	3720,0			

დანართი №1

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible] №	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	2	3	4	5	6
[illegible]	[illegible]	1; 2; 6;	521	[illegible]	1000
	[illegible]	1; 2; 8; 32; 33; 34	1654	[illegible]	3100
	[illegible]	17; 18	277	[illegible]	520
	[illegible]	28; 30; 32; 33; 42; 43	1018	[illegible]	1500
	[illegible]	21; 23; 24; 25	862	[illegible]	1680
	[illegible]	3; 8; 14; 27	806	[illegible]	1770
	სულ		5138		9680
[illegible]	[illegible]	16; 17; 20; 23	842	[illegible]	1600
	[illegible]	3; 8; 10; 14	573	[illegible]	1500
	[illegible]	3; 7; 19; 24; 32	696	[illegible]	2980
	[illegible]	70; 77	225	[illegible]	1000
	სულ		2336		7080
[illegible]	[illegible]	4; 5; 6; 7; 13; 14; 16; 17; 18;	1403	[illegible]	4400
	სულ		1403		4400
	სულ ჯამი		8879		21000

[illegible] 21 000 $м^3$ [illegible] 19950 $м^3$

პერსპექტიული სალიცენზიო ობიექტები

დანართი №1

სატყეო სამსახური	№	სატყეო უბანი	სატყეო	კვარტალი №	საერთო ფართობი /ჰა/	ტყით დაფარული ფართობი /ჰა/	სალიცენზიო ობიექტზე ლიცენზიის მოქმედების პერიოდში ასათვისებელი მარაგი /კბმ/	სახეობა	ლიცენზიის პერიოდში მოსაჭრელი მარაგი /კბმ/			ლიცენზიის მოქმედების ვადა /წელი/	ყოველწლიური მოსაჭრელი მარაგი /მ³/	გზების მდგომარეობა
									ლიკვიდი სულ	მასალა	შეშა			

[illegible]					
17	[illegible]	[illegible]	4-3-5	2,6	500
18	[illegible]	[illegible]	4-3-5	20,22	500
1	[illegible]	[illegible]	4-3-1	17	430
2	[illegible]	[illegible]	4-3-1	18	90
კვარტლები № 2,6,17,18,20,22					1520
3	[illegible]	[illegible]	4-3-3	7	120
4	[illegible]	[illegible]	4-3-3	3,4	630
12	[illegible]	[illegible]	4-3-3	1,2	800
13	[illegible]	[illegible]	4-3-3	3,4	700
14	[illegible]	[illegible]	4-3-3	7	800
15	[illegible]	[illegible]	4-3-3	33,34	700
კვარტლები № 1,2,3,4,7,33,34					3100
9	[illegible]	[illegible]	4-3-2	28,3	500
10	[illegible]	[illegible]	4-3-2	32,33	500
11	[illegible]	[illegible]	4-3-2	27	500
კვარტლები № 27,28,30,32,33					1500
7	[illegible]	[illegible]	4-3-6	3	270
8	[illegible]	[illegible]	4-3-6	14,27	1000
კვარტლები № 3,14,27					1270
8	[illegible]	[illegible]	4-3-4	23	280
6	[illegible]	[illegible]	4-3-3	24	400
16	[illegible]	[illegible]	4-3-4	21	300
კვარტლები № 21,23,24					1180

[illegible]					
1	[illegible]	[illegible]	4-4-1	20	500
2	[illegible]	[illegible]	4-4-1	16	500
3	[illegible]	[illegible]	4-4-1	17,23	600
კვარტლები № 16,17,20,23					1600
4	[illegible]	[illegible]	4-4-3	3	500
5	[illegible]	[illegible]	4-4-3	8	500
6	[illegible]	[illegible]	4-4-3	10,14	500
კვარტლები № 3,8,10,14					1500
7	[illegible]	[illegible]	4-4-4	3	600
8	[illegible]	[illegible]	4-4-4	7	700
9	[illegible]	[illegible]	4-4-4	19	500
10	[illegible]	[illegible]	4-4-4	24	600
11	[illegible]	[illegible]	4-4-4	32	500
კვარტლები № 3,7,19,24,32					2900
12	[illegible]	[illegible]	4-4-8	70	500
13	[illegible]	[illegible]	4-4-8	77	500
კვარტლები № 70,77					1000
[illegible]					
1	[illegible]	[illegible]	4-2-1	4,5,6,7	700
2	[illegible]	[illegible]	4-2-1	13,14	1000
3	[illegible]	[illegible]	4-2-1	15,16	1500
4	[illegible]	[illegible]	4-2-1	26,27	1200
კვარტლები № 4,5,6,7,13,14,15,16,26,27					4400

№	სატყეო უბანი	სატყეო	სამცველო	კვარტალი	გამოსაყოფი ტყეკაფის მოცულობა მკბ
1	ასპინძა-ახალქალაქი	ასპინძა	4-2-1	4,5,6,7	700
2	ასპინძა-ახალქალაქი	ასპინძა	4-2-1	13,14	1000
3	ასპინძა-ახალქალაქი	ასპინძა	4-2-1	15,16	1500
4	ასპინძა-ახალქალაქი	ასპინძა	4-2-1	26,27	1200

№	სსიპ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს სამსახური	სატყეო უბანი	სატყეო	კვარტალი №	საერთო ფართობი /ჰა/	მ.შ. ტყით დაფარული ფართობი	სალიცენზიო ობიექტზე ლიცენზიის მოქმედების პერიოდში ასათვისებელი მარაგი /კბმ/	სახეობა	ლიცენზიის პერიოდში მოსაჭრელი ლიკვიდური მარაგი /კბმ/			ყოველწლიური მოსაჭრელი მარაგი /კბმ/	ლიცენზიის მოქმედების ვადა /წელი/	საწყისი ფასი /ლარი/	საწყისი ფასის "ბე" /ლარი/
									სულ	მასალა	შეშა				
2	სამეგრელო ზემო-სვანეთი	ხაიში	ორმელეთი	63,64	247	234	5320	წიწვოვანი ნაძვი, სოჭი	4070	2849	1221	2035	2	70900	14180
								ფოთლოვანი წიფელი	718	359	359	359			
3	რაჭა-ლეჩხუმის და ქვემო სვანეთი	ამბროლაური	ლიხეთი	24;26;48;53	478	468	9643	ფოთლოვანი	2040	1020	1020	204	10	91000	18200
								წიწვოვანი	7603	5322	2281	760			

[illegible]	[illegible] www.mineenergy.gov.ge
[illegible]	
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	
[illegible]	
[illegible]	[illegible]

ფეხბურთი

პატრიარქმა გზა დაულოცა

საქართველოს ფეხბურთელთა ეროვნულ ნაკრებს თემურ ქეცბაიას ხელმძღვანელობით 3 ივნისს სპლიტში მკაცრი გამოცდა ელის. ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევ მატჩში ჩვენმა ბიჭებმა შინ ხორვატებს 1:0 მოუგეს ლევან კობიაშვილის გოლით. ხვალ კი განმეორებითი შეხვედრა გაიმართება. ხორვატეთში გამგზავრების წინ ქართველი ფეხბურთელები სიონის საკათედრო ტაძარში საქართველოს პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია II-მ დალოცა და ესოდენ მნიშვნელოვან პაექრობაში წარმატება უსურვა.

გივი გაგუა

ნიჩბოსნობა

გუნდები დააკომპლექტეს

მალთაყვაში (ფოთი) სამდღიანი პაექრობების შემდეგ დამთავრდა 23 და 18-წლიანთა საქართველოს ღია პირველობა

აკადემიურ ნიჩბოსნობაში. თბილისელ, ქუთაისელ, რუსთაველ, მცხეთელ და ფოთელ სპორტსმენებთან ერთად შეჯიბრებაში აზერბაიჯანელი ათლეტებიც მონაწილეობდნენ.

პირველ ადგილებზე გავიდნენ: **ახალგაზრდებში** (23 წლამდე) – მიხეილ ეჯოშვილი (თბილისი, ერთადგილიანი ნავით), გიორგი მუხათგვერდელი და თემურ ნათელაშვილი (მცხეთა, ორადგილიანი წყვილმოსასმელიანი), ირაკლი უკლება და თორნიკე სინატაშვილი (ქუთაისი, ორადგილიანი გასაშლელით); **ჭაბუკებში** (18 წლამდე) – ნიკოლოზ კანდელაკი (მცხეთა, ერთადგილიანი), არჩილ ბაიაშვილი და ირაკლი მჭედლიშვილი (მცხეთა, ორადგილიანი, წყვილმოსასმელიანი), ულვი ხალამანზადე და ასიფ ხაშიროვი (აზერბაიჯანი, ორადგილიანი გასაშლელით).

საქართველოს პირველობის შედეგებით დაკომპლექტდა ქვეყნის ახალგაზრდული ნაკრები გუნდები, რომლებიც ივლის-აგვისტოში ლონდონსა და ამსტერდამში მსოფლიოს პირველობებში იასპარეზებენ.

ლექსო ცინცაძე

ჭადრაკი

მეხუთე ადგილს დასჯერდა

ჩიკაგოში მოჭადრაკეთა მე-20 საერთაშორისო ფესტივალზე (საპრიზო ფონდი 100 000 დოლარი) სხვადასხვა ქვეყნის 500-ზე მეტი წარმომადგენელი მონაწილეობდა. ძირითად ტურნირში ორი ქართველი დიდოსტატიც იბრძოდა საპრიზო ადგილებისთვის. წარმატებასთან ახლოს იყო რუსთაველი თამაზ გელაშვილი. ბოლო ტურის წინ იგი 6,5 ქულით ლიდერთა ექვსეულში შედიოდა. სამწუხაროდ, ჩვენებური გადამწყვეტ პარტიაში უზბეკ ტიმურ გარეევთან დამარცხდა და მე-5 ადგილზე (1100 დოლარი) გავიდა. პირველობა და მთავარი პრიზი – 10200 დოლარი 7,5 ქულით სწორედ გარეევს ერგო. 7 ქულით მეორე-მეოთხე ადგილები ინდოელმა ჰარიკრიშნამ და ამერიკელებმა – რობერტ ჰესმა და ალეხანდრო რამირესმა გაინაწილეს (თითოეულს – 2900-2900 დოლარი). 6 ქულით (126 დოლარი) მე-11 ადგილი გიორგი ყაჭეიშვილმა დაიკავა.

ლაშა დიდია

ფუტსალი

„იბერია" უძლეველია

სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროს სპორტულ-გამაჯანსაღებელი კომპლექსის დარბაზში ფუტსალელებმა 2010-2011 წლების სეზონი დაასრულეს. ბოლო აკორდი საქართველოს თასის ფინალი იყო. გადამწყვეტ შეხვედრაში ერთმანეთს ქვეყნის ჩემპიონი „იბერია სტარი" და „ალგო" დაუპირისპირდნენ. ორთაბრძოლა „იბერიამ" 7:2 მოიგო და მთავარ პრიზსაც დაეუფლა (მატჩის საუკეთესო მოთამაშედ ჩემპიონის ბრაზილიელი ლეგიონერი ბეტინიო დაასახელეს). საგულისხმოა, რომ ბოლო ორი წლის განმავლობაში ამ გუნდს ეროვნულ ჩემპიონატსა და თასის გათამაშებაში პაექრობა არ წაუგია. „იბერია" ახლა საერთაშორისო შეჯიბრებებისთვის მოემზადება.

კალათბურთი

„რუსთავმა" ჩემპიონიც დაჯაბნა

წლეულს კალათბურთელ ქალთა ეროვნულ ჩემპიონატში „ზესტაფონმა" გაიმარჯვა. მომდევნო ადგილებზე თსუ, „რუსთავი" და „ქუთაისი" გავიდნენ. სწორედ ეს გუნდები შეხვდნენ ერთმანეთს საქართველოს თასის გათამაშებაში. ჩემპიონებმა ნახევარფინალში რიონისპირელები დაამარცხეს 57:50 და დუბლთან ახლოს იყვნენ, მაგრამ გადამწყვეტ მატჩში თსუ-ს მძლეველ (75:57) „რუსთავს" ვერაფერი მოუხერხეს და მოედანი წაგებულებმა (52:74) დატოვეს. ქვეყნის თასი რუსთაველებს ერგოთ. ფინალურ პაექრობაში საუკეთესო იყო ნათია აბულაძე, რომელმაც გამარჯვებულ გუნდს 30 ქულა შესძინა.

ინტერნეტიდან

წავა გვარდიოლა ყატარში?

ახლა ეს საკითხი აღელვებს ფეხბურთის სამყაროს. როგორც ცნობილი გახდა, „ბარსელონას" მთავარ მწვრთნელს ხოსეპ გვარდიოლას, რომელსაც კატალონიელებთან კონტრაქტი 2011-2012 წლის სეზონის ბოლომდე აქვს, შესთავაზეს ყატარის ეროვნული ნაკრების მთავარი მწვრთნელობა.

როგორც ესპანური გამოცემა Marca იტყობინება, 40 წლის გვარდიოლა აპირებს შესვენების აღებას თავის საკლუბო სამწვრთნელო კარიერაში. ყატარში კი სწორედ ამას ელოდებიან. ქვეყნის ემირი – შეიხი ჰამად ბინ ხალიფა ატ-ტანი მზადაა, ფული არ დაზოგოს გვარდიოლას „ხელში ჩასაგდებად" – მან უკვე შესთავაზა სახელმოხვეჭილ სპეციალისტს, ახლახან ევროპის ჩემპიონთა ლიგა რომ მოიგო, რეკორდული ხელფასი – წელიწადში 36 მილიონი ევრო(!).

შეგახსენებთ, რომ გვარდიოლა უკვე თამაშობდა ყატარის „ალ-ახლიში" თავისი, როგორც ფეხბურთელის, კარიერის ბოლოს, თანაც ის იყო ერთ-ერთი წარმომადგენელი ყატარის განაცხადისა ფეხბურთში 2022 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის მასპინძლობაზე.

ბოლტი გამოჩნდა

ხანგრძლივი შესვენების შემდეგ სარბენ ბილიკებზე კვლავ გამოჩნდა სამგზის ოლიმპიური ჩემპიონი უსეინ ბოლტი. ის ერთი კვირის წინათ რომში გამართულ შეჯიბრებაშიც მონაწილეობდა, გუშინწინ კი ჩეხურ ოსტრავაში გამართულ საერთაშორისო მძლეოსნურ ტურნირში 100-მეტრიან დისტანციაზე იასპარეზა და გაიმარჯვა კიდეც – 9,91 წამი. როგორც შეჯიბრების შემდეგ თავად ბოლტმა განაცხადა, ის უფრო სწრაფ სირბილს აპირებდა. მაგრამ ამ შედეგითაც კმაყოფილია. ასეთი დრო აჩვენა მან რომშიც.

ალბათ მალე უფრო უკეთეს შედეგს უნდა ველოდეთ.

ბოსის ქალიშვილის გატაცება

„ფორმულა-1"-ის ბოსის ქალიშვილს თამარ ეკლსტოუნს არ აინტერესებს მამამისის ბიზნესი. ბუნებამ ის დაუჯერებელი სილამაზით დააჯილდოვა, რასაც თამარა ფულის გასაკეთებლად მშვენივრად იყენებს. ისე რომ, სანამ მამამისი „მონაკოს გრან-პრის" შეფობდა, თამარა მორიგ ფოტოსესიას აწყობდა, რითაც თავისი თაყვანისმცემლები უნდა გადარიოს. ქალიშვილს სამუშაო შესთავაზა ქვედა თეთრეულის დამამზადებელმა ბრენდმა Uitimo. თამარა დათანხმდა და ახლა ამ ფირმის სახეა.

„მე მამიკოს პატარა გოგო კი არა ვარ, არამედ ვნებიანი ახალგაზრდა ქალი საკუთარი სურვილებითა და ამბიციებით", – უთქვამს მას. ახლა თამარა ამზადებს თავის რეალით-შოუს Tamara's world, რომელშიც აისახება, თუ როგორ მიმდინარეობს მისი სახლის რემონტი ლონდონში, რაც 45 მილიონი გირვანქა ჯდება. რასაკვირველია, ქალიშვილი ამას მამის ფულის გარეშე ვერ გააკეთებს.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა"!

მკითხველის ლექსი

ბევრი მშობელი ინატრებს...

ქეთევან ჭეჯხოძეს, პიანისტს, რომელიც ხშირად მართავს გასტროლებს უცხოეთში

ჩემო ლამაზო ქეთევან,
ანათებ, როგორც მთვარეო,
დაგილოცავდი გამზრდელსა,
შენს თვალებს ვენაცვალეო.
ყველასთვის საამაყო ხარ.
ვინ მოგაყენებს ჩრდილსაო,
ბევრი მშობელი ინატრებს
შენებრ გაზრდილსა შვილსაო.
საამაყო ხარ შვილებში,
გული შენ გაგვიხარეო,
ცნობილი პიანისტი ხარ,
ბევრიც ვერ შეგადარეო.
როცა დაჯდები და უკრავ
შენი ლამაზი ხელებით,
გახარებული გისმენ და
თვალზე მადგება ცრემლები.
საამაყო ხარ ყველასთვის,
სუფთა ხარ შენი სულითა.
იხაროს შენმა გამზრდელმა
შენი მართალი გულითა.
შენს ქორწინებას მოვესწრო,
სიძეს ვნახავდე კარგსაო.
ლამაზ გვირგვინსაც დაგადგამთ,
შემოგევლებით თავსაო...
დაგლოცავ, ამასაც გეტყვი,
გისურვებ მრავალ შვილსაო.
ეგ დროშა ხელოვნებისა
არ დაგეხაროს ძირსაო...
ეს ლექსი მე დაგიწერე
ჩემი სიბერის ჟამსაო,
ვიცი, სიკვდილის შემდგომაც
არ დამივიწყებ, მწამსაო...

თინა ცალქალამანიძე,
ს.კავთისხევი, კასპის რ.

საფორტეპიანო მუსიკის საღამო

მექანიზატორის ხსოვნას მიეძღვნა

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის ხელოვნების სკოლის საკონცერტო დარბაზში თბილისის ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიის IV კურსის სტუდენტის, საქართველოს პრეზიდენტის სტიპენდიატის, მრავალი საერთაშორისო კონკურსის და ფესტივალის ლაურეატის გიორგი ყაჭაშვილის საფორტეპიანო მუსიკის საღამო გაიმართა. ის წარმოშობით დედოფლისწყაროდან გახლავთ და ხშირად სტუმრობს ჩვენს რაიონს.

საღამო საქართველოს ილია ჭავჭავაძის სახელობის მწიგნობართა ასოციაციის რესპუბლიკური გამგეობის და მწიგნობართა რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარის ვანო ნატროშვილის და თბილისის ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიის რექტორის მანანა დოიჯაშვილის მხარდაჭერით ჩატარდა. იგი საქართველოს დამსახურებული მექანიზატორის, დედოფლისწყაროელი ღირსეული მამულიშვილის მიხეილ ჭიჭინაძის დაბადების 100 წლისთავს მიეძღვნა. საიუბილეო კომისიის თავმჯდომარემ, ინჟინერ-მექანიზატორმა გურამ ნათელაძემ კიდევ ერთხელ გაიხსენა ეს ამაგდარი კაცი, რომელმაც დიდი ღვაწლი დასდო სოფლის მეურნეობის განვითარების საქმეს.

ნანა ჭიჭინაძე,
„სრ“ საკ. კორ.

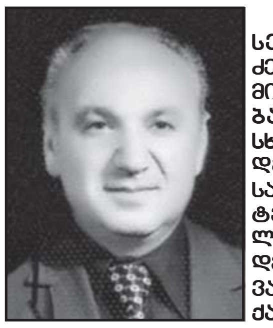

გარდაიცვალა ჭეშმარიტი თბილისელი მოქალაქე — შალვა კვინტრაძე, ყველასთვის საყვარელი და სანდომიანი ადამიანი. ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი წლების მანძილზე სხვადასხვა საპასუხისმგებლო თანამდებობაზე მუშაობდა. საპროექტო-სამშენებლო ორგანიზაციებში წარმატებული მუშაობისთვის საქართველოს დამსახურებული ინჟინრის წოდება მიენიჭა. თავის ქვეყანაზე შეყვარებული ადამიანი აფხაზეთში საქართველოს ერთიანობისათვის იბრძოდა. საზოგადოება „თბილისელის“ აქტიური წევრი, თავმდაბალი, კაცთმოყვარე, მეგობრებისა და ახლობლებისთვის თავდადებული სათნო პიროვნება ყველას უყვარდა.

ვაჟიშვილის ტრაგიკულმა გარდაცვალებამ მამის სიცოცხლე თან გაიყოლა. თბილისელი მეგობრები და ახლობლები სინანულითა და მწუხარებით აღნიშნავენ შალვა კვინტრაძისა და შვილის გარდაცვალებას და მათ ხსოვნას დიდხანს შემოინახავენ.

მერაბ ბერძენიშვილი

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია მწუხარებას გამოთქვამს ჩვენი გაზეთის მეგობრის, 26 მაისს ტრაგიკულად დაღუპული ნიკა კვინტრაძის მამის
შალვა კვინტრაძის
გარდაცვალების გამო.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ თანამშრომლები მწუხარებით იუწყებიან ჩვენი გაზეთის მეგობრის, ჩინებული მამულიშვილის
გივი ყვარელაშვილის
გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

სააქციო საზოგადოება „ელმავალმშენებლის“ თანამშრომლები ღრმა მწუხარებით იუწყებიან შესანიშნავი პიროვნების, საქმის ერთგული ადამიანის
მიხეილ (მიშაძ გოგინაშვილის
გარდაცვალებას და თანაგრძნობას უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

შვილები ლალა, სვეტლანა დუშუაშვილები, შვილიშვილები გია პლატონიშვილი, ეკა მიქაუტაძე, შვილთაშვილები სანდრო, ლიზი მიქაუტაძეები, ანა, ნიკა ბაქრაძეები, დისწულები ლალი, პაპუნა ნემსაძეები, ძმისწული ციური ჯაფარიძე, დიელო ქევხიშვილი, ნანა კირვალიძე ოჯახებით ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
მაყვალა ჯაფარიძე
პანაშვიდი 2, 3 VI, 16 სთ. გამოსვენება 4 VI, 14 სთ. მისამართი: ვაჟა-ფშაველას გამზირი, მე-3 კვარტალი, მე-17 კორპუსი, მე-4 სადარბაზო, მე-2 სართული, ბინა 40.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია თანაუგრძნობს კოლეგას, რედაქციის სპორტის განყოფილების გამგეს გია პლატონიშვილს ბებიის, ღვაწლმოსილი, დამსახურებული ქალბატონის, დიდად დამაშვრალი პიროვნების
მაყვალა ჯაფარიძის
გარდაცვალების გამო.

მეცნიერება

გრიგორი პერელმანი: რად მინდა მილიონი დოლარი? მე სამყაროს მართვა შემიძლია!

კაცი, რომელსაც სიცარიელეების გამოთვლა შეუძლია

ერთი წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც პეტერბურგელმა მათემატიკოსმა გრიგორი პერელმანმა პუანკარეს თეორემა დაამტკიცა, რომლის ამოხსნას არაერთი ათწლეულის მანძილზე მსოფლიოს, ფაქტობრივად, ყველა დიდი თუ ნაკლებად ცნობილი მათემატიკოსი ცდილობდა. ამ თეორემის დამტკიცებისთვის დაწესებული იყო მილონი დოლარი პრემია, რომელზეც გრიგორი პერელმანმა... უარი თქვა.

კარგა ხანს მისი საცხოვრებელი მისამართიც კი არ იყო ცნობილი. ბოლოს დაადგინეს, რომ გრიგორი პერელმანი დედასთან, ხრუშჩოვის დროინდელ ოროთახიან ბინაში, ფაქტობრივად, სიღატაკეში ცხოვრობს. სხვებისგან განსხვავებით, მას არც ფული, არც ქალები, არც ღვინო არ აინტერესებს. ცოლი არასდროს ჰყოლია და საერთოდ დიდად კარჩაკეტილ ცხოვრებას ეწევა. მას შემდეგ კი, რაც „ჯურღმულიდან ამოსული მილიონერი“ გახდა, საზოგადოებას საერთოდ გაერიდა. იგი განდეგილად ცხოვრობს, იშვიათად გადის მაღაზიაში საყიდლებზე, ურთიერთობა მხოლოდ თითო-ოროლა განსაკუთრებით დაახლოებულ პირთან აქვს. გრიგორი პერელმანი არც თმას იკრეჭს, არც წვერს იპარსავს, არც ფრჩხილებს იჭრის...

გრიგორი პერელმანი ისე გაურბის ჟურნალისტებს, რომ ახლახან ამერიკის შეერთებულ შტატებში მასზე დაწერილი წიგნის ავტორმა მასთან ერთხელ შეხვედრაც ვერ მოახერხა. თუმცა ერთმა კაცმა მაინც შეძლო მისთვის „გასაღების მორგება“, ოღონდ დიდი ძალისხმევის ფასად: ალექსანდრე ზაბროვსკი, რომელიც ამჟამად ისრაელში ცხოვრობს, მათემატიკოსთან შესახვედრად პეტერბურგში საგანგებოდ ჩავიდა, იქაურ ებრაელთა სათვისტომოს დაუკავშირდა, რომლის მესვეურები გრიგორი პერელმანის დედას შეხვდნენ და მხოლოდ მისი დახმარებით შეძლეს მეცნიერის ინტერვიუზე დაყოლიება. ჟურნალისტ ზაბროვსკისთან შეხვედრისას პერელმანმა თქვა, რომ რუსეთელ ჟურნალისტებს არ ენდობა მისდამი უპატივისცემლობის გამო, მაგალითად, ისინი მას სტატიებში „გრიშკას“ უწოდებენ, რაც სწყინს. ჟურნალისტის თქმით, გრიგორი პერელმანმა მასზე გასაოცარი შთაბეჭდილება მოახდინა.

—ეს კაცი ფილოსოფოსია, გენიოსი. ფრჩხილებს არ იჭრის? მერე რა? მას გლობალური პრობლემები აინტერესებს... პერელმანმა თანხმობა განაცხადა მომავალი ფილმის „სამყაროს ფორმულის“ სცენარის დაწერაში მონაწილეობის მიღების თაობაზე, ოღონდ იმ პირობით, თუკი ჯგუფთან ასევე ითანამშრომლებს მასაჩუსეთსის ტექნოლოგიური ინსტიტუტის პროფესორი სილვია ნაზარი, რომელთანაც სათანადო კონტრაქტი უკვე გავაფორმეთ... კითხვაზე, თუ რატომ თქვა პერელმანმა უარი მილიონის მიღებაზე, მან მიპასუხა: განა რას წარმოადგენს მილიონი დოლარი კაცისთვის, რომელსაც სამყაროს მართვა შეუძლია? — ამბობს ალექსანდრე ზაბროვსკი.

გთავაზობთ ამონარიდს 21-ე საუკუნის ერთ-ერთი უდიდესი მათემატიკოსის გრიგორი პერელმანის სადღეისოდ ერთადერთი ინტერვიუდან.

— ხომ ვერ გაიხსენებთ რომელიმე ამოცანას, რომელიც სკოლის მოწაფეობისას ამოუხსნელად მიგაჩნდათ?

— ამოუხსნელი... ალბათ, არა. უფრო სწორი განმარტება იქნება „ძნელად ამოსახსნელი“. გახსოვთ, ბიბლიური ლეგენდა იმის თაობაზე, იესო ქრისტე წყალზე ისე რომ დადიოდა, ვითარცა მიწაზე? ჰოდა, მე უნდა გამომეთვალა, თუ რა სიჩქარით უნდა ემოძრავა მას წყლის ზედაპირზე, რათა არ ჩაძირულიყო.

— გამოთვლები სწორი გამოდგა?

— თუკი ლეგენდა დღესდღეობითაც არსებობს, მაშასადამე, არც მე შევმცდარვარ. ამაში რაიმე განსაკუთრებული გამოცანა არ არის. ჩვენ უკვე საკმაოდ კარგად შევისწავლეთ ტოპოლოგია — მეცნიერება, რომელიც სივრცის თვისებების გაგებისა და გამოყენებითი ფორმულებით ოპერირების შესაძლებლობას იძლევა, რაც სწრაფი და ზუსტი შედეგების მიღწევის შესაძლებლობას იძლევა.

... დისერტაციის თემა, რომელსაც აკადემიკოს ალექსანდროვის ხელმძღვანელობით დავწერე, რთული არ იყო: „უნაგირისებრი ზედაპირები ევკლიდეს გეომეტრიაში“. შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ უსასრულობაში და ერთმანეთს არათანაბრად დაცილებული ზედაპირები? ჩვენ მათ შორის „ღრმულები“ უნდა გავეზომა.

— ეს რა, თეორიაა?

— არა, უკვე, პრაქტიკაა. მაგალითად, რა ორბიტით უნდა გაფრინდეს კოსმოსური ხომალდი კასიოპეის თანავარსკვლავედისკენ? რა წინააღმდეგობები შეხვდება გზაში?.. გინდათ უფრო მარტივად გითხრათ? ღირს თუ არა თიბვა სამ ბორცვს შორის ველზე? რამდენი კაცი და მანქანაა ამ დროს საჭირო? თურმე, სოფლის მეურნეობის ხელმძღვანელობა საერთოდ აღარაა საჭირო, რადგან საამისოდ არსებობს მათემატიკური ფორმულა. გამოიყენეთ იგი, დაითვალეთ და არანაირი კრიზისა არ შეგეშინდეთ.

— ყოველივე ეს სქოლასტიკა ხომ არ არის?

— ესაა ბორბალი, ნამგალი, გრდემლი, ხერხი — რაც გნებავთ ყველაფერი, ოღონდ არა სქოლასტიკა... თუკი ტექნიკაში გამუდმებით იქმნება ახალი ხელსაწყოები, სხვადასხვა სახეობის მოწყობილობები, მათემატიკაშიც იქმნება მათი ანალოგები — მეცნიერების ნებისმიერ სფეროში ანალიტიკოსთათვის გამოსაყენებელი ლოგიკური მეთოდები. თანაც ყოველი მათემატიკური თეორია, თუკი ის აბსურდული არ არის, ადრე თუ გვიან გამოყენებას ჰპოვებს. მაგალითად, მათემატიკოსთა და ფილოსოფოსთა მრავალი თაობა ფილოსოფიის აქსიომად ქცევას ცდილობდა. ბოლოს შეძლეს ე.ზ. ბულისებრი ფუნქციების თეორის შექმნა, რომლებსაც სახელი ირლანდიელი მათემატიკოსისა და ფილოსოფოსის ჯორჯ ბულის პატივსაცემად დაარქვეს. ეს თეორია კიბერნეტიკისა და მართვის საერთო თეორიის ბირთვად იქცა, რომლებმაც სხვა მეცნიერებათა მიღწევებთან ერთად კომპიუტერების, თანამედროვე საზღვაო, საჰაერო და კოსმოსური ხომალდების შექმნამდე მიგვიყვანა. ასეთი მაგალითი მათემატიკის ისტორიაში ათობითაა.

... მე ვისწავლე სიცარიელების გამოთვლა, ჩემს კოლეგებთან ერთად ჩვენ ვსწავლობთ სოციალურ და ეკონომიკურ „სიცარიელეთა“ შევსებას. სიცარიელეები ყველგანაა, მათი გამოთვლა სავსებით შესაძლებელია და ეს დიდ პერსპექტივებს გვიშლის... მე ვიცი, თუ როგორ შეიძლება ვმართო სამყარო. მაშ, მითხარით, რა საჭიროა, მილიონს გამოვეკიდო?

ირმა ირემაშვილი

ხსოვნა

მარლენ ქუთათელაძის მონატრება

მარლენ, 3 ივნისს შენი დაბადების დღეა. ყოველთვის გიხაროდა შენი დაბადების დღე. ბედნიერი იყავი შენს ოჯახთან, შენს ცოლ-შვილთან ერთად.

ყველას გვერდით უდექი ლხინსა და გასაჭირში. ცდილობდი, ყველასათვის გესიამოვნებინა. ახსოვთ შენს შვილებს, ნათესავებს, მეგობრებს, შენს ოჯახს შენი სითბო, სიკეთე და უანგარობა, რომელიც სავსე იყო შენში

უფალს ვთხოვთ, რომ შენი და შენი მეუღლის კეთილი სული ნათელში ამყოფოს.

შენი შვილები და
ლუარა, გულიკო, მანანა

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში“
99-62-77;
899 32-85-76.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

დღესასწაული

ამაღლება უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი

2 ივნისს საქართველოს სამოციქულო ეკლესია დღესასწაულობს იესო ქრისტეს აღდგომიდან მეორმოცე დღეს – ამაღლებას.

...და, აი, ეს დღეც დადგა, მოციქულები შეიკრიბნენ, რათა საქადაგებლად წასულიყვნენ, მაგრამ სანამ საქადაგებლად წავიდოდნენ, მოციქულებს უნდა მიეღოთ სულიწმინდის მადლმოსილი ნიჭი.

იესო ქრისტემ გამოიყვანა მოწაფეები იერუსალიმიდან და ბეთანიისაკენ გაემართა. მოწაფეებმა ჰკითხეს მას: „უფალო, უკეთუ ამათ ჟამთა კვალად მოაგო სასუფეველი ისრაელსა?“ უფალმა მდაბლად მოისმინა მათი შეკითხვა და სიყვარულით უპასუხა: „არა, თქვენ არს ცნობაი ჟამთა და წელთა, რომელნი იგი მამამან დახსნა თვისითა ხელმწიფებითა“.

იესო და მოწაფეები, როდესაც მიუახლოვდნენ ელიონის მთას, მაცხოვარმა აკურთხა მოციქულნი და მათ წინაშე ზეცად ამაღლდა.

გაოგნებული მოწაფეები გამოაფხიზლა ორი უფლის ანგელოზის გამოჩენამ. მათ უთხრეს მოციქულებს: „...ესე იესო, რომელი ამაღლდა თქვენგან ზეცად, ეგრეთვე მოვიდეს ვითარცა იხილეთ აღმავალი ზეცად“.

ასეთი სიტყვების მოსმენის შემდეგ მოციქულებმა თაყვანი სცეს ზეცად ამაღლებულ უფალს და „სიხარულითა დიდითა“ დაბრუნდნენ იერუსალიმში.

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსი, ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტი ილია II თავის ერთ-ერთ ქადაგებაში ბრძანებს: „უფალმა ჩვენმა იესო ქრისტემ ინება ჩვენი ფერისცვალება და ამაღლება“.

გიული ლიპარტია

ერთი საღამოს ხიბლი

„ჩვენი სიმღერები ვის არ იმორჩილებს!..“

აჟრიამულდა, ახმაურდა იმ დღეს ვაკეში, კუს ტბის ასასვლელში მდებარე მერაბ ბერძენიშვილის სახელობის საერთაშორისო კულტურის ცენტრ „მუზის“ ულამაზესი მიდამო.

კულტურის ცენტრი, ამჯერად, დები ჭოხონელიძეების სამუსიკო სკოლა-სტუდიის, კერძოდ კი შესანიშნავი მუსიკოსისა და მომღერლის თინათინ ჭოხონელიძის აღსაზრდელებს მასპინძლობდა.

ერთმანეთს ეცილებოდნენ ულამაზესი და უნიჭიერესი გოგო-ბიჭები ხმების სიწკრიალეში, საყვარელ სამშობლოზე, თბილისზე სიმღერაში... ღიმილსა და ცრემლს გვრიდნენ დარბაზში მყოფ დედებსა და მამებს, ბებიებსა და ბაბუებს, უამრავ გულშემატკივარს...

კონცერტის ბოლოს ნორჩებმა ერთად იმღერეს ლეგენდარული „მზიურის“ საფირმო – „დაჰკარით დაფდაფებს“ და საქართველოს უკეთესი მომავლის იმედი ჩაგვისახეს.

საკუთარი ინფორმაცია

ცნობისმოყვარეთათვის

სად, რა, როდის?

● თურქეთში სელჯუკის პროვინციაში ყოველ ზამთარს ტარდება ფესტივალი, რომელიც აქლემების ბრძოლით მთავრდება. გამარჯვებული აქლემის მფლობელი საჩუქრად იღებს სალოცავ ხალიჩას და 120 ამერიკულ დოლარს, მაშინ როცა მებრძოლი აქლემის ფასი 15 ათასი დოლარია. სამაგიეროდ გამარჯვებულს შანსი აქვს, თურქეთის ელიტური წრის წევრი გახდეს. აქლემების ჩხუბს ის უცნაურობა ახასიათებს, რომ ბრძოლას აუცილებლად უნდა ესწრებოდეს დედალი აქლემი, რომლის გამოც ორი მამალი სამკვდრო-სასიცოცხლოდ შეებმება ერთმანეთს.

● დათვის ბრძოლა ადამიანთან პოპულარული იყო შუა საუკუნეების რუსეთში და ძალიან ჰგავდა საცირკო წარმოდგენას, თუმცა არცთუ იშვიათად მთავრდებოდა ადამიანისთვის საბედისწერო შედეგით.

● ძველი რუსები არყის ხის ქერქს ელასტიკურობის მისანიჭებლად ხარშავდნენ, ასწორებდნენ და საწერად იყენებდნენ.

● გამოქვაბულის ლომები 15 ათასი წლის წინათ ცხოვრობდნენ. მათ ეს სახელი იმიტომ დაარქვეს, რომ ძველი ადამიანები მათ გამოქვაბულის კედლებზე ხატავდნენ.

● დიდი ბრიტანეთის კანონები ფეხმძიმეს უფლებას აძლევს, მოისაქმოს იქ, სადაც გაუჭირდება. ამისათვის კი მას პოლიციელის ჩაფხუტის გამოყენებაზეც ვერ ეტყვიან უარს, რა თქმა უნდა, თუ მოითხოვს.

● რევოლუციამდე რუსეთში რომელიმე თანამდებობის პირის მოადგილეს მისი ამხანაგი ეწოდება, მაგალითად, პროკურორის ამხანაგი.

● ეგრეთ წოდებული „მფრინავი გველები“ ჩინეთში 2 ათასი წლის წინათ გაჩნდა. მას შემდეგ არც ერთი ჩინური დღესასწაული არ ჩაივლის ამ ხელოვნური ურჩხულების მსგავსი უზარმაზარი, ჭრელი გველების გარეშე. ზოგიერთი ჩინელი მათი საშუალებით ფრენასაც კი ცდილობდა.

● ლაოსში, დედაქალაქის ჩრდილოეთით, არის „ქოთნების დაბლობი“, სადაც ბალახით დაფარულ ჭალაში მიმობნეულია ადამიანის სიმაღლის ქვისგან გამოთლილი, ნაწილობრივ მიწაში ჩაფლული ქოთნები. მეცნიერები ვარაუდობენ, რომ ეს ოდესღაც სასაფლაო იყო, სადაც ადამიანებს ამ ქოთნებით მარხავდნენ.

● ებრაული ტრადიციის მიხედვით, შაბათს ეზოს გარეთ არაფრის გატანა არ შეიძლება და ამის შესასრულებლად ისინი მთელ ქალაქს მავთულს შემოავლებდნენ, რის გამოც ქალაქი ერთ საერთო ეზოდ შეიძლებოდა ჩათვლილიყო. ეს ეშმაკობა ებრაელებს საკმაოდ უმსუბუქებდა შაბათთან დაკავშირებულ ამ პრობლემას.

მოგვაწოდა
ტიტე კოპალეიშვილმა

ორგანიზაცია ბეჭდავს ჟურნალ-გაზეთებს მაღალი ხარისხითა და ზომიერი ფასებით. 868 838 858

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ გ. ახვლედიანის ქ. №19. 99-62-77; 899 32-85-76.

კადრი

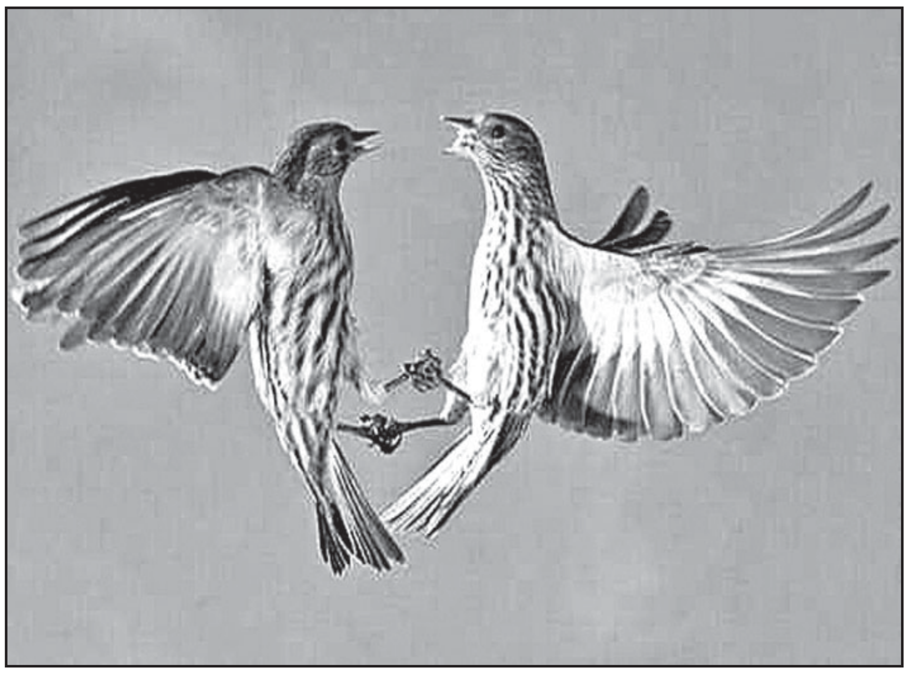

ანეკდოტები

დილით სიძე სამსახურში მიდის.

– წუხელ კოღომ არ მომასვენა მთელი ღამე მკბენდა. დილით რომ გავიღვიძე, ბალიში სისხლით იყო მოსვრილი, – ეუბნება მას სიდედრი.

– როგორც ჩანს, საწყალი მოიწამლა და გული აერია.

* * *

– რატომ გალახეთ ის კაცი, რომელსაც საფულე წაართვით? – ეკითხება მოსამართლე ბრალდებულ სვანს.

– აბა, საფულე ცარიელი იყო და არ უნდა გამელახა?

* * *

– როგორ ფიქრობ, საყვარელო, სად იქნება უფრო იაფი დასვენება, ზღვაზე თუ მთაში? – ეკითხება მარო მიხოს.

– სახლში.

* * *

– უკაცრავად, თქვენ ჩემს მარაოზე ზიხართ.

– მართლა? მეც არ გამიკვირდა, საიდან მიბერავს-მეთქი?

* * *

– მაშ, თქვენ ამბობთ, რომ სიხარულით იხდით გადასახადებს, – ეუბნება ფსიქიატრი პაციენტს, – როდიდან დაგეწყოთ ეს?

ავტორთა საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ (დავით აღმაშენებლის 150. ტ: 899 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“ (რკინიგზის ჩიხი, № 20)

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
99-62-77; 899 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 899 53-76-16;
რუსლან რუსია 899 17-21-21;
სპარტაკ ძოწულია 899 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 814 33-33-24